

10 Scenete de Craciun

1. Piesa Cea mai frumoasa noapte de Craciun

(interactiv, cu scop de evanghelizare de Craciun-tineri)

Personaje :

- **reportera** – imbracata la moda, cu o caciulita rosie de mos craciun pe cap, cu un microfon in mana
- **cameraman**- are o camera de luat vederi, casti
- **pastor 1**- imbracat in haine sarace, dupa portul iudeilor din perioada lui Isus, cu bate
- **pastor 2**- imbracat in haine sarace, dupa portul iudeilor din perioada lui Isus
- **pastor 3**- imbracat in haine sarace, dupa portul iudeilor din perioada lui Isus
- **filosoful**- imbracaminte trasnita, cu multe culori, multe stiluri, in dezordine, are in mana o agenda, un stilou, 2 carti
- **istoricul**- in costum de haine ponosit, prafuit, ochelari, aer de functionar ; la sub-brat poarta carti, suluri de harti, are in mana o lupa
- **etnologul**- cu camasa de la un costum national, are in mana un ulcior, cateva masti, o sorcova

Piesa nu necesita decoruri speciale.

SCENA I: (5 min)

Intra reportera si cameramanul.

Reportera- *scoate o oglinda, se rujeaza, isi aseaza parul, caciula etc*

- Hai draga, pregateste aparatura ca filmam imediat. Vreau cu reportajul acesta sa castigam cea mai mare audienta dintre toate posturile. Esti pregatit John ?

Cameramanul :

- Nu ma cheama John si sunt pregatit de jumatate de ora. Tot astept sa-ti termini machiajul.

Reportera :

- O, scuze, draga, credeam ca te cheama John. Nu esti tu John care filmeaza emisiuni culturale?

Cameraman (enervat) :

- Sunt Gheorghita si filmam impreuna de o luna. Va repet in fiecare zi ca John s-a specializat pe filmari la nunti si nu mai lucreaza la noi.

Reportera : (neatenta, aranjandu-se in continuare):

- O, bine dragule, asadar ai lucrat pana acum la nunti ... Vai ce cos mi-a iesit ! Nu se poate, o sa-mi strice tot interviul ! Ce ma fac ?

Cameraman :

- Intotdeauna rezolvati asta cu pudra. Sa nu mai pierdem timpul, mai avem doar o ora pana cand trebuie sa predam materialul

Reportera :

- Nu te enerva Jony, termin indata cu pudratul. Of, uite ca arata mai bine. *Ia microfonul in mana, se mai aranjeaza iar :* Esti gata Jony ?

Cameramanul :

- Sunt Gheorghita si sunt gata de mult !

Reportera :

- Ce artagos mi-au dat ! *(spre public)* Vai cum poti sa faci televiziune cu cameramani de la nunti ?

(isi drege vocea, verifica microfonul. Brusc enervata :)

- Nu pot sa cred ! ai uitat sa pui beteala la microfon. Este o emisiune despre Craciun, mi-am pus si caciula asta stupida ca sa fiu in ton cu evenimentele, parca era vorba sa pui la microfon beteala !

Cameramanul :

- Domnisoara, daca nu incepem in 2 minute eu plec la alte filmari. Ieri nu ati spus de beteala ci de un clopotel la microfon. Imi pare rau dar nu s-a aprobat cumpararea lui, mai ales ca putea sa deterioreze si sunetul.

Reportera :

- Ma rog, Johny, tu esti specialistul. Voiam sa arate mai deosebit, stii tu, ca la Craciun.

Cameramanul (enervat) :

- Eu plec !

Reportera :

- Ce, cum, nu se poate. sunt gata si astept sa pornesti masinaria.

SCENA II

Aceleasi personaje.

Reportera :la microfon in fata camerei :

- Buna seara stimati telespectatori ai super-canalului de televiziune TVȘinși PCR. In aceasta seara de Ajun, vom prezenta un reportaj senzational, in care actorii sunteti chiar dumneavoastra : oameni simpli, oameni muncitori, oameni cu inimi mari, oameni iubitori ai sarbatorilor Craciunului nostru romanesc, mostenit din stramosi... *(plange gatuita de emotii, isi scoate o batista si sufla nasul zgomotos)*

Cameramanul (lasa camera jos):

- Chiar vrei sa filmez asta ? Smioracaielile d-rei Ela din Ajun ?

Reportera :

- Scuzati-ma draga John, stii ce persoana sensibila sunt... Dar lasa ca mai aranjeaza ei materialul. Sau pot sa bage acolo publicitate. Sa continuam. (cameramanul filmeaza iarasi). Interviuul nostru poarta magnificul nume « **Cea mai frumoasa noapte de Craciun** » si se adreseaza tuturor celor care au simtit ceva special, intr-o seara anume de Craciun si vor sa povesteasca despre asta. Si nu uitati, curajosii care vor veni aici la microfon vor fi recompensati din plin cu cadouri de la sponsorul nostru generos Firma Mos Gerila SRL cu sediul la Cuca.*(ia o cizmulita ornamentala cu cadouri trasnite si o arata salii : ex-o lingura, un pix, un ou, un cartof, un morcov invelite in hartie de cadou. fiecare vorbitor ia cate un cadou. ca sa fie mai amuzant trebuie sa le desfaci pe scena)*. Asadar sa nu mai pierdem timpul pretios si va invitam la microfon sa povestiti intregii audatii, miilor de ascultatori, care si cum a fost pentru voi cea mai frumoasa noapte de Craciun traita de voi.

(pot urca 3-4 persoane din sala ca sa povesteasca diverse. La scarile de la urcarea pe scena stau reprezentanti organizatorici care selecteaza cumva pe cei care vor sa intre pentru a nu fi ceva care nu este in legatura cu subiectul. Paractic ei pot vorbi despre orice, Craciun cu familia, cu prietenii, cu iubita, in excursie, cu multe cadouri etc. Reportera ii ajuta cu intrebari. La sfarsit pot lua cate un cadou din cizma)

Istoricul (intrand din dreapta) :

- Scuzati-ma, duuue, pot sa vorbesc si eu despre Craciun ?

Reportera :

- Daca ne spuneti si dumneavoastra care a fost cea mai frumoasa noapte de Craciun a dumneavoastra.

Istoricul :

- Da, sigur, sigur, asta vroiam sa spun. Eu de profesia mea sunt istoric.

Reportera :

- A, ce dragut, si unde predati istoria ?

Istoricul :

- Nu predau, dar de fapt mai fac si meditatii particulare cu niste mucosi de a VIIa care-si inchipuie ca chiar poti lua Capacitatea cu acele cunostinte infime pe care le au la acest obiect atat de vast. Dar istoricul studiaza istoria si ca sa va dau definitia exacta din Dictionarul Istoric publicat in anul 1964...

Reportera :

- Acum am inteles despre ce este vorba. Si ca sa nu monopolizam discutia, care a fost cea mai frumoasa noapte de Craciun pentru dumneavoastra ?

Istoricul :

- Pai era exact acum 3 ani, 364 de zile, 15 ore si ... *(se uita la ceas)* 30 de secunde. Stateam in biroul meu de studiu sprintre sutele mele de carti in timp ce ignorantii din familia mea faceau un zgomot infernal sarbatorind in sufragerie. Si atunci, adancit in studii si cercetari multiple, am facut cea mai mare descoperire a mea : de fapt Craciunul este o legenda, nu se poate dovedi, istoric vorbind, ca chiar s-a intamplat. *(se uita cu lupa pe o carte)* Abia in anul 354, papa Liberiu al Romei, un om fara prea multa carte sau cultura, a stabilit ca data a nasterii zeului la care se inchina, Isus Hristos, ziua de 25 decembrie. De fapt singura lui motivatie, precizez neargumentata istoric, a fost dorinta de a face mai multi adepti si de a inlocui o alta sarbatoare si anume Saturnaliile provenite de la persi.

Reportera :

- Domnule, domnule, ce faci? Imi strici reportajul ! Asta nu este o emisiune istorica, intelegeti. Craciunul are o magie specifica, ne place sa luam cadouri, sa primim, sa impodobim brazii, nu ne stricati sarbatoarea.

Istoricul iese nervos, isi scapa hartile, cartile, le aduna apoi iese

Reportera :

- Haideti oameni buni, sa fim deschisi in aceasta zi, sa nu lasam niste cifre si date reci sa ne strice cea mai minunata sarbatoare a Crestinatatiei. Cine mai vrea sa impartaseasca cu noi cate ceva despre cea mai frumoasa noapte de Craciun pe care a avut-o ?

(se mai asculta 2-3 persoane din sala)

Filosoful : *(intra cu un aer superior, ii priveste pe cei ce dau interviu si isi noteaza cate ceva intr-un caiet gros, cu scoarte de piele. mai scoate cate o carte, o mai consulta, mai noteaza ceva)*

Reportera :

- Dar dumneata cine esti si ce faci acolo. Iei notite ? Nu cumva esti de la o televiziune concurenta si vrei sa ne furi ideile ?

Filosoful *(vorbeste cu accent american) :*

- Sa lucrez intr-o televiziune, stimata domnisoara ? In acea lume plina de desertaciune si de imagini inselatoare, alunecoase, care te cuprind, te influenteaza, te subjuga... Nu, eu nu ma pretez la asa ceva. Sunt un filosof.

Reportera :

- Filosof, hai ca stiam ce inseamna. Da, mi-am amintit, adica cititi filosofie, nu?

Filosoful:

- Doar s-o citesc? Dar ce, ma credeti un soarece de biblioteca prafuit? Am propriile mele scrieri, ganduri, principii filosofice... lumea ar fi mai saraca fara cartile mele intelepte.

Reportera :

- O, asta suna foarte intertesant. *(spre sala)* sa vedeti ce audienta o sa am auzind filmand gandurile unui astfel de om de valoare. *(spre filosof)*. Atunci nu trebuie in nici un caz sa ne ocoliti. Povestiti-ne despre o noapte de Craciun care si-a lasat amprenta pe amintirile dumneavoastra valoroase, va rugam.

Filosoful *(aranjandu-si hainele si dandu-se foarte important, deschide caietul)*

- Pot sa va citesc aici din cugetarile mele inestimabile pe care le-am scris la Craciunul trecut. Credinta este « dragostea de invizibil, increderea in imposibil, in improbabil » *(JW Goethe)*. « Ca urmare a expansiunii acestui rezervor de energie numit Dumnezeu, celulele cuprinse in acest mare corp al lui Dumnezeu, se divid si se subdivid, creind fara incetare energie noua... caci fiintele umane sunt in realitate energie structurata. » *(Dick Sutphen)*. Crestinismul este "Singura religie din istoria universala in care o soarta omeneasca a prezentului nemijlocit a devenit simbol si punct central al intregii creatii" *(O Spengler)* Asa am ajuns astazi sa sarbatorim liberi Craciunul si sa dam scrierilor crestine locul cuvenit alaturi de Coran, Ramayana si vestita Mahabharata. De Craciun s-a nascut un om minunat a carui viata ne arata cu incertitudine ca « singurul mijloc sigur de a patrunde in inconstient,

sau de a intra in realitatea spirituala, este de a o face cu un conducator- Isus » Asta face ca practicile crestine sa intreaca cu mult celelalte practici ezoterice de implinire umana. iar daca am gasit pentru crestinism atatea argumente logice care contrazic alte afirmatii false, rezulta prin implicatie adevarul absolut al faptului ca Craciunul trebuie trait cu cea mai mare intensitate spirituala

Reportera :

- Vai, sunteti foarte spiritual, o adevarata enciclopedie ! (*spre sala, mai in soapta*) Sa speram ca telespectatorii vor intelege ceva din ce a spus asta, ca eu n-am inteles nimic. (*din nou spre filosof*) Magnifica teorie ! Foarte pretioase cugetari, multumim, nu vrem sa va rapim din timpul pretios.

(*filosoful saluta respectos si iese notand ceva in caietul lui*)

Mai sunt chemate alte 2 persoane din sala sa vorbeasca.

Reportera :

- Haideti, poftiti, mai avem cadouri de la firma SC Mos Gerila SRL. Veniti si povestiti-ne cum a fost pentru voi cea mai frumoasa si mai plina de sensuri noapte de Craciun.

Intra Etnologul :

- Imi luati si mie un interviu ?

Reportera : (*indignata*)

- Dar ce trebuinta ai dumneata, vrei sa-ti faci reclama la oale, la masti ? Reclama este doar cu plata si inca destul de scump. Si apoi a trecut targul mesterilor populari. A fost la Sarbatorile Galatiului. Aici luam interviuri despre cea mai frumoasa noapte de Craciun.

Etnologul :

- Craciun ati spus ? Pai nimeni nu e mai specialist ca mine cand e vorba despre traditiile si obiceiurile de Craciun. Eu sunt etnolog de profesie.

Reportera :

- Etno... cum ? (*spre sala*) Aoleu, si eu care credeam ca pentru meseria de reporter trebuie sa am doar coafura stralucitoare, zambet larg, unghii lungi si picioare frumoase. Ce ma fac eu cu asta ? cine stie ce mai indruga. Incep sa regret ca nu mi-am terminat clasa a Xa. (*spre etnolog*) Puteti sa ne povestiti ceva semnificant despre o noapte de Craciun care ...

Etnologul : (*fara sa astepte sa termine intrebarea*)

- Deci despre noaptea de Craciun vreti sa va povestesc. Din cele mai vechi timpuri aceasta perioada a sfarsitului de an a fost marcata de numeroase sarbatori si obiceiuri pagane din care exemplificam : plugusorul, capra, ursul, jienii, mascatii, colindatul insotite de alte ceremonii si ritualuri cu valente agare, magice sau de persuadare psihologica. Odata cu crestinizarea tarii, aceste obiceiuri au continuat sa functioneze unele in forma lor transmisa de la o generatie la alta, alte in forma vadit contaminata de legenda nasterii unui prunc Hristos, personaj central al Crestinismului.

Reportera :

- Multumim, sunteti un specialist specializat, dupa cum se vede. Dar nu se poate sa nu va fi impresionat ceva anume dintr-o noapte de Craciun, ceva care....

Etnologul :

- Sunt multe lucruri in folclorul nostru care impresioneaza prin valoarea intrinseca, vechimea si simbolistica ritualica. As putea de exemplu sa va vorbesc ore intregi despre Plugusor, poezie dominata de viziunea satului patriarhal, cu economia lui naturala si cu nivelul specific al dezvoltarii tehnicilor de munca. Este un elogiu adus trudei taranului roman, un elogiu al stradaniei, al inversunarii lui in munca. Parca il si poti vedea in versuri ca :
« Da ‘ acest colac
nu s-a facut asa cum credem noi,
Ca acest colac
s-a facut cu multa truda
si cu nacaz zice.
O trebuit sa se suie-n pod gospodarul... »

Reportera (intrerupand):

- Multumim frumos, foarte interesant. O sa va invitam la o emisiune de folclor unde o sa puteti sa ne vorbiti mai pe larg despre toate aceste comori. Din pacate spatiul alocat acestui interviu este limitat si vrem sa mai auzim si alte pareri din sala.

Etnologul iese recitand in continuare :

“Plugusor cu patru boi
Boi bourei,
In frunte tintatei
In coada cudalbei,
manati mai flacai! »

Se mai intreaba 2-3 persoane din sala.

SCENA III

Reportera si cameramanul sunt tot pe scena

Apar de undeva din sala 3 pastori si se opresc in fata scenei privind spre reportera.

Pastor 1 :

- Sara buna da' ce sa intampla pe aicea ?

Reportera :

- Ce sa se intample, luam interviuri. Dar domniile voastre ce creaturi ciudate mai sunteti ? Am intervievat pana acum un istoric, un filosof cam trasnit, chiar si un etno... nu mai stiu cum il chema... Extraterestri imi mai lipsesc si pot sa imi scriu direct demisia. *(brusc ii vine o idee)* Sau poate ca astia o sa-mi creasca mai mult audienta. O fi refugiat sau poate din banda lui Bin Laden. *(Spre pastori)*. Ia, ia urcati aici pe scena.

Cei trei urca pe scena simpli si modesti. Reportera se da cativa pasi inapoi.

Pastor 2 :

- Da' de ce te-i speriat asa fatuca ? Ai mancat ceva stricat ? avem noi niste branza cu ceapa in traista daca vrei sa ei ceva si sa-ti treaca.

Reportera :

- *(spre public)* Vai, ca astia chiar ciudati mai sunt. Poate au pus praf de ANTRAX pe mancare si vor sa ma omoare.. Dar ia stati *(spre pastori)*: Sunteti cumva comercianti de branza si in loc de piata ati nimerit aici ?

Pastor 1 :

- Ce « comercianti » ? noi nu auziram de vorba asta. Trecand numai prin ani si prin vremuri, am auzit ca aici se vorbeste despre Domnul nostru Isus Hristos si am venit si noi sa ascultam. Ati fost si voi acolo, la Betleem ?

Reportera :

- La Betleem? *(spre cameraman)* Sunt teroristi, Jony!. Nu prea am fost eu la Geografie ca sa stiu unde e asta, dar sigur suntteroristi. Vor sa ne ia prizonieri ca pe cei 3 jurnalisti... *(Pastorilor)* Domnilor, noi doar intrebam oamenii despre cea mai frumoasa noapte de Craciun din viata lor.

Pastor 3 :

- Stiu ce intrebare ati pus tuturor. Si am stat si noi ca niste pastori natangi si fara carte din Iudeea si am ascultat. Credeam ca vorbiti de El, de Regele nascut intr-o iesle, Dumnezeuul care a venit sa salveze lumea. Cel caruia ostile ceresti i-au cantat SLAVA in campie iar un inger stralucitor ne-a spus : « Nu va temeti : caci va aduc o veste buna, care va fi o mare bucurie pentru tot norodul : Astazi in cetatea lui David vi s-a nascut un Mantuitor, care este Hristos Domnul. » Apoi ne-a trimis sa ne inchinam Lui in adapostul sarac unde statea culcat intr-o iesle, El Creatorul tuturor.

Reportera :

- Ia stati asa. Vorbiti de lucruri despre care legendele spun ca s-au intamplat in urma cu peste 2000 de ani. Ce sunt nebuniile astea ?

Pastor 3 :

- Nebunii ? V-am privit din usa povestirile. Despre familie, cadouri, petreceri, adevaruri istorice, filosofice, traditii. Am auzit ca unii chiar pun la indoiala Nasterea Lui si compara Crestinismul ca importanta cu alte religii sau practici ratacitoare de suflete. Noi n-avem carte sau vorbire deosebita, povestim numai despre ceea ce am vazut si am auzit. Si uitandu-ne cum Hristos dispare incet din Noaptea Sfanta si ca este primit din ce in ce mai putine suflete, am cunoscut ca sunt adevarate vorbele biblice : « Caci intrucat lumea, cu intelepciunea ei, n-a cunoscut pe Dumnezeu in intelepciunea lui Dumnezeu, Dumnezeu a gasit cu cale sa mantuiasca pe credinciosi prin nebunia propovaduirii crucii. » (1 Corinteni, 1.21) Sunt acum in toata lumea zeci de globulete, brazii, cadouri, petreceri, Mosi Craciuni si mancaruri felurite menite toate sa faca oamenii sa se simta bine. Ce sarbatoresc daca nu pe El ? Care sunt de fapt nebuniile ?

Reportera :

- Nu cred ca vreau sa intru in dispute teologice cu niste ciobani neciopliti, cu haine ciudate, care afirma ca vin din trecut. Nu voiam decat o emisiune draguta cu amintiri despre o seara de Craciun.

Pastor 2 :

- Sa ne fie cu iertare. N-am venit sa povestim altceva, decat amintirea draga, cand noua, oamenilor simpli ai turmelor, neciopliti cum spuneti, mirosind a branza si a oaie ni s-a dat ocazia sa megem sa-L vedem. Apoi ne-am intors tot la ale noastre « slavind si laudandu-L pe Dumnezeu ». Dar ne-am intors alti oameni – nu mai intelepti, mai bogati sau mai buni : ci niste oameni care n-au putut uita niciodata ce s-a intamplat pentru ei in noaptea aceea de Craciun. Omenirea a primit atunci un dar si am venit sa va spunem cu umilinta ca e cel mai frumos dar pe care il puteti primi. Este un dar salvator de suflete si datator de viata vesnica. Datorita lui noi astazi TRAIM desi omeneste suntem morti de mii de ani.

Reportera (mai moale) :

- Stiu eu, ne vorbiti de lucruri complicate. Mi-era usor sa aud despre stelute si ingerasi prinsi in brad, lumanari poleite, vin fiert, carnati, clopotei... asa am fost crescuta eu...

Pastor 3 :

- Ca ai crescut intr-un fel anume, asta nu-i o scuza pentru nimeni. Nu puteam lasa amintirea aceasta a Nasterii sa nu fie spus. Mai e povestita si in miile de Sfinte Scripturi raspandite pe tot globul in care e scrisa toata povestea de dragoste fata de oameni a lui Dumnezeu. Puteti s-o aflati de acolo. Puteti alege chiar acum sa nu mai fiti ceea ce ati fost pana azi, sa parasiti modul in care ati fost crescuti. Usa adapostului din Betleem a ramas tot timpul deschisa . Veniti sa-i aducem slava si El, Isus, Domnul Noptii Craciunului, sa devina Domnul vietii voastre. Nici un alt cadou, nici o alta amintire nu va poate aduce iertare de pacate si viata eterna.

Reportera (lasand microfonul jos) :

- Cred ca vreau si eu sa merg la El. Cum as putea ?

Pastor 3 :

- Nu este greu. Si tu, si cei din sala care vor sa ia aceasta decizie, o pot face chiar acum si aici. Veniti sa ingenunchem aici, sa ne rugam Lui Isus, sa –i cerem curatie de pacate si o viata noua.

Se sting luminile pe scena. Intra corul cu lumanari aprinse si canta un colind lent despre nastere. Ingenunchiaza in jurul personajelor piesei. Se lasa loc si pentru persoane din sala si leaderii se roaga cu ei.

Autor : Daniela Ariton

2.ÎN CĂUTAREA CRĂCIUNULUI

PIESA CU O SINGURA SCENA- COPII

Personaje: Bunicul-povestitor (o papusa-mosneag manuita de un adult), 25 de copii (pot fi si mai putini si li se dau mai multe roluri de invatat), un adult sau copil mai inalt deghizat in Mos Craciun

Decor: într-un colț un cadru pentru păpușa Peisaj de iarnă cu copaci ninși, zăpadă de scârbăitoare, bulgări din hârtie , căsuțe, blocuri ninse, bănci, sănii

1 Povestitorul (bunic- păpușă mânăuită care are o carte în mână):

- Copii, nu-i așa că vă plac poveștile? Cred că și celor mari le plac. Așa că astăzi o să vă spun o poveste. Dar trebuie să-mi promiteți că o să fiți foarte cuminți și că n-o să adormiți.

Era odată o iarnă frumoasă, cu zăpadă pufoasă. Copacii aveau hăinuțe de zahăr și sticleau în soarele bland. Copiii erau în vacanță și nu se mai săturau de săniuș și de bulgări moi. Toți așteptau însă ceva important să sosească. Știți voi ce așteptau?

(Copii din sală -Crăciunul.)

Aveți dreptate, ca în fiecare an, în decembrie așteptau să se sărbătorească Crăciunul. (*Intră câțiva copii cu sanii.*) Dar în loc de bucurie, peste ceata picilor din cartier s-a așternut îngrijorarea. O fetiță șugubeață cu pistrui și cu codițele în vânt le-a spus o veste înfricoșătoare:

2 Fetița șugubeață intră în scenă. Arată ca o ștrengăriță, îmbrăcată caraghios, șmecher:

- Dacă vreți să știți, anul acesta nu mai avem Crăciun. Am văzut aseară un hoț care îl ducea într-un sac. L-a furat, a zis că-l duce departe.

Toți copiii din scenă:

- Cu-u-um? Ce spui tu acolo? Cine a mai văzut Crăciun care să poată fi furat?

3 Un copil mic:

- Da și cine-a mai văzut decembrie fără Crăciun?

4 Alt copil :

- Nu se poate, e o minciună. Sunt invenții de-ale tale. Peste tot în lume vine Crăciunul.

2 Fata șugubeață, cu un aer superior:

- Ce spui tu „Domnul cultură generală” ? Sunt multe țări în care nu vine niciodată Crăciunul. Am văzut asta la televizor. Ei sunt musulmani sau hin- hinduși sau așa ceva și nu au Crăciun ci alte sărbători. Credeți voi ce vreți , dar o să vedeți că nu va veni anul acesta Crăciunul.

Iese făcându-le din pumni. Ei aruncă cu bulgări de zăpadă după ea și ies râzând.

1 Povestitorul:

- La început copiii nu au crezut-o pe pistruiată, dar cu cât se apropia ziua de 25 decembrie deveneau tot mai agitați și îngrijorați. Se dusesse vestea și în cartierele vecine și toată copilarimea se întreba dacă nu cumva povestea cu hoțul nu era adevărată. Doar în vară se furaseră leagănele de la 2 locuri de joacă iar într-o noapte disparuse cu totul grădina de la grădiniță. Umblau mulți hoți prin oraș. Așa că puștii nu mai aveau somn, nici chef de săniuș, nici chiar poftă de dulciuri și de uitat la desene animate. Se adunau grupuri grupulețe și șoșoteau cu îngrijorare

Intră copii cu sanii dar se așează pe ele și șoșotesec:

5 Copil:

- Dacă totuși n-o să avem Crăciun?

6 Copil:

- Prostii! Eu am întrebat-o pe mama și mi-a spus că o să avem. Pistruiata ne-a mințit. Ați văzut că n-a mai ieșit afară. Cred că e iar pedepsită pentru vreo pozna.

7 Copil (mic):

- Dar dacă mama ta nu știe de hoț? Și mie mi-a spus mama că o să avem un tătic de Paște dar n-am avut.

8 Copil:

- Taci măi, piciulică. Cine te-a întrebat?

5 Copil:

- Piciul are dreptate, părinții nu știu întotdeauna tot. Mie mi se pare că nu se fac nici un fel de pregătiri, ca în alți ani. Parcă toată lumea a uitat că trebuie să vină Crăciunul.

7 Copil:

- Ba mama mea a făcut curat...

8 Copil:

- Iar te bagi tu în lucruri serioase. Mama ta face curat în fiecare săptămână și a mea la fel. Știu eu că-și împrumută periile. Ce ar fi nou în asta?

9 Copil (fetita):

- Și mama mea se coafă și se machia de Crăciun dar acum n-am vazut să facă asta

5 Copil:

- Cred că ceva se întâmplă. Nu suntem deloc siguri că povestea pistriutei nu-i adevărată. Dacă ne trezim în dimineața Crăciunului și nu e decât o zi ca oricare alta?

8 Copil:

- Asta nu se poate!

Toti:

- Nu, nu, nu se poate. Hai să facem ceva!

1 Povestitor:

- Și s-au sfătuit așa până seara tarziu. Toți căutau o soluție și se temeau că nu vor avea anul acela sărbătoarea atât de dragă lor. Dar înainte de a se despartii să meargă triști în paturi, cineva a venit c-o idee.

Copil 10:

- Hei, ia tăceți puțin! Cred că am găsit salvarea. Hai să aducem mâine aici câte un obiect sau ceva care să ne amintească de Crăciunul de anul trecut. Fiecare cred că are ceva drag, ceva important de atunci. Bunica mi-a spus că lucrurile pe care le iubim poartă în ele ceva din sărbătoarea la care le-am primit. Așa o să aducem Crăciunul înapoi.

Toți:

- Ura! Ce deștept ești! O să aducem! Pe maine! Noapte bună.(ies în fugă din scenă)

1 Povestitor:

- Atunci copiii au alergat bucuroși acasă. Au adormit însfârșit liniștiți și dimineața devreme toți erau în picioare ca să cotrobăie prin toate ungherele după lucruri dragi de la Crăciunul trecut. Nici nu se făcuse 10 când, în părculețul dintre blocuri au început să apară grăbii unul câte unul.

Intră 3 frați și se așează pe bancă:

Copil 11 – Se pare că suntem primii

Intră copilul 10:

- Hei, frații Cotarleț, bună dimineața! Voi ce-ați adus?

12 Copil:

- Noi n-am găsit nimic. Astă iarnă am fost la țară la bunicu' și acolo a nins mult. El a băut de Crăciun, noi eram răciți și ne-am culcat devreme. N-am avut ce să aducem.

10 Copil:

- Bine, bine. Stați jos. Sigur o să aducă ceilalți ceva.

Intră copil 13 cu o cutie frumoasă de cadouri sub braț:

- Bună dimineața! Ia uitați ce am adus!

10 Copil:

- Ce ai acolo? Ia desfă. (toți se inghesuie să vadă dar cutia este goală) Ce-i asta? Îți bați joc de noi?

13 Copil:

- N-am vrut, dar asta e cutia de la cadoul meu de anul trecut, de la Crăciun. Am avut acolo ciocolată și o mașinuță cu baterii și niște mănuși... și parcă mai era ceva dar am uitat. Nici nu mai știu pe unde sunt acum..

10 Copil:

- Și tu vrei să aducem Crăciunul înapoi cu această cutie goală? Nu. Nu cred că o să meargă. Uite vin frații de la 6. Ia să vedem ce cară ei.

Copil 14-15- aduc în scenă un brad uscat:

14 - Bună! Dar de ce vă uitați așa? Ne-am gândit că nimic nu este mai important de Crăciun decât bradul. E o amintire de neuitat.

15- E drept că am cotrobăit mai mult prin magazia mătușii unde era dus până sa-l găsim...

10 Copil:

- Ați numit brad creanga asta uscată? E mai degrabă vreasc de foc. Nu ni se pare că ar mai purta în ea vreo urma din frumusețea Crăciunului. Poate că ceilalți copii au fost mai inspirați

16 Copil grăsuț intră cu mâna în buzunar:

- Neața.

11 Copil:

- Uite-l și pe pofticiosul nostru. Dar tu ce ascunzi acolo în buzunar. Ne arăți?

16 Copil:

- Dacă-mi promiteți că nu mi-o mâncați. Am păstrat-o într-o cutie bine ascunsă pe dulap tocmai de la Crăciunul trecut. Nu m-am îndurat să le mănanc pe toate că se terminau.

10 Copil:

- Ce tot vorbești tu acolo? Ce-ai putea să ai de mâncare după aproape un an? Doar nu ai vreo coadă de purcel sau vreo bucată de carnat.

16 Copil:

-Mm, mi-ar fi plăcut mie dar s-au terminat de mult, Am una dintre prăjiturile mele preferate (scoate o prăjitură verde, mucegăită iar copiii fig și se țin cu mâna de nas)

15 Copil:

- Pfu! Dar tu n-ai văzut că-i strică? Nu cred să mai stea Crăciunul în așa ceva, Pofticiosule. Mulțumim dar mai bine o arunci acum la primul coș de gunoi.

16 Copil iese bosumflat. Intră o fetiță (17) cu o păpușă strică sub braț:

- Eu am o păpușă.

10 copil:

- Ia uite că a adus ceva si nodulețul ăsta de fetiță. Ia dăne-o să vedem. Mamă, dar îi lipsesc o mână, un picior, e goală și nici păr nu mai are. Mulțumesc, păstrează-o. Cred că așa sunt din păcate majoritatea jucăriilor pe care le-am primit anul trecut. Nici vorbă să aducem cu ele Crăciunul...

18 băiețel intră bucuros:

- Am o surpriză pentru voi.

Intră un adult sau un copil mai mare îmbrăcat în Mos Crăciun cu barbă și mustăți false:

- O-ho-hoo! Bine v-am găsit dragii ciomagului... pardon moșneagului. Ați fost anul acesta cucuieți, scuzați cuminiți? V-am adus un sac de mălăieș în călcăieș... aoleu am încurcat povestea.

Copiii:

- E Moș Crăciun! A venit! Știam c-o să avem anul acesta Crăciun. Hai să ne dea jucării.

Sar toți pe el, îi desfăc sacul dar n-are decăt ziare mototolite. Îl trag în toate părțile, îi cad mustățile, barba, gluga, mosul se enervează:

- Ia plecați de aici puști obraznici! Ce căutați în sac? Ia uite la ei? Cine m-a pus să mă costumez?

13 copil:

- N-are nimic în sac, e o minciună!

Mai mulți, dezamăgiți:

- Asta nu e moș Crăciun, e vecinul de la G2. Aseară a stat la bar până târziu. mosul- Ia dați-mi sacul înapoi. Vreți cadouri? Nu meritați! Răilor! Să vă cumpere părinții voștri! Și nu mai râdeți de mine că vă spun. Ia, ia plecați de aici.

Copiii râd și aruncă cu bulgări apoi devin triști:

14 copil:

- Doar mi-a spus fratele meu mai mare că nu există Moș Crăciun. E o poveste ca multe altele. Părinții ne pun cadouri sub brad.

Copil 11- Nici moș Gerilă nu este? Așa îi zice unchiul meu lui Moș Crăciun.

10 Copil:

- Nici povestea cu Gerilă nu-i adevărată. Știam și eu mai demult. Dar unde sunt ceilalți copii de n-au venit? Poate că ei o să aducă ceva mai bun. Se face tarziu și n-am reușit să aducem înapoi Crăciunul.

*Intră un grup de copii cu clopoței, sorcove, capra, mocănași, urs. O fată cu bagheta de dirijoare*19:

- Noi am găsit ceva minunat care sigur o să aducă Crăciunul Am întârziat că am făcut mai multe repetiții. Crăciun fără colinde, plugușor, tradiții de demult nu există. Ia ascultați ce frumos sună.

Dă semnalul și toți încep deodată plugușor, capră, colinde diferite creînd un haos de nedescris.

19:- Stop! Stop! Asa am vorbit noi? Doar am repetat. Hai să începem pe rând.

Dă iar semnalul și se întâmplă același lucru. Ceilalți copii se așează supărați pe bănci, sâni și-pun mâinile la urechi.

19: - Opriți-vă! Sună ca în curte la bunica mea: cotcodăceală și vițăituri. De ce n-aveți răbdare pe rând?

20 copil:

- Păi nu ne-ai spus cine să înceapă întâi.

10 copil- nu, mai bine nu mai începeți din nou. Nu ne place, nu-i așa copii? (ceilalți dau din cap negativ) Mai degrabă speriem cu zgomotul ăsta Crăciunul.

Se așează și ultimii copii triști lângă ceilalți.

19 fata:

- Dar ție nimic nu ți-a plăcut. Ce-o să facem acum. Mai e puțin. Azi e deja ajunul. Și nici măcar nu ne-ai arătat ce ai adus tu.

Toți:

-Da, nu ne-ai arătat.

10 copil:

- Aș fi vrut eu să vă pot aduce acel lucru minunat. Dar bunicul nu se desparte niciodată de ea, nici măcar atunci când doarme. Sigur acel lucru ar fi adus înapoi Crăciunul.

21 copil: Despre ce vorbești ?

Toți:

- Spune-ne. Spune-ne.

10 copil:

- În ajunul trecut, cam pe vremea asta, bunicul ne-a strâns în jurul lui pe toți nepoții și ne-a citit ceva foarte frumos din Biblie. Era despre nașterea lui Hristos.

13 copil:

- Ia uite cine crede în povești. Ti parcă ziceai de Moș Crăciun și de Moș Gerilă că nu există.

10: Ceea ce mi-a citit bunicul nu era o poveste ci ceva care chiar s-a întâmplat de demult. De fapt atunci a venit Crăciunul în lume.

22:

- Foarte interesant! Oare dacă ascultăm și noi povestea nu aflăm cum putem aduce înapoi Crăciunul?

10: Poate că da...

Copil 23:

- Haide, să mergem să-l rugăm pe bunicul tău să ne-o spună.

Toți:

-Să mergem, să mergem!

xxx

Merg la povestitorul-păpușă. Acesta doarme cu capul pe o biblie.

10 copil: Bunicule, trezește-te, nu te supăra. Ne este teamă că n-o să mai fie Crăciun. Poti să ne citești din Biblie despre nașterea lui Isus?

1 Bunicul povestitor:

- Ce spuneți voi acolo? Da uite că am găsit și vă citesc din Evanghelia după Matei începând cu versetul 18.

Citește de la 1.18 la 2.12

24 copil:

- Ce frumos a fost! Și spuneți că povestirea asta este adevărată?

1: Desigur, copii. S-a petrecut acum peste 2000 de ani și de fapt asta se sărbătorește în fiecare an de Crăciun : Nașterea pruncului divin Cristos care avea să fie mântuitorul nostru. Bradul , cadourile, mâncarea, obiceiurile sunt lucruri cu ajutorul cărora oamenii sărbătoresc sau se distrează. S-au mai inventat și alte povești , dar nimic nu este așa de important și de adevărat de Crăciun decât venirea Cristosului în lume.

25 copil:

- Dar acum ce facem? E adevărat ce ne-a spus pistruiata despre hot? Vom avea mâine Crăciun sau nu?

1: Dragii Moșului. Ce scrie în cartea asta nu se poate schimba nicidată. Hristos s-a născut pentru toți, și pentru mari și pentru mici, și pentru credincioși și pentru necredincioși. Cei care îl au pe Isus Hristos în inima lor și cred în El pot să-l sărbătorească oricând fără teamă. Nimeni, nici un hoț din lume nu ne poate despărți de Dumnezeu. Voi credeți în Isus Hristos copii? Este El în inimioara voastră? Dacă da, mergeți liniștiți acasă căci mâine va fi pentru voi Crăciun adevărat. Sărbătoriți-L cu părinții la biserică, cântați-i și rugați-vă Lui. Acum știți cu toții că Crăciunul înseamnă Nașterea lui Cristos și nimeni nu va va mai păcăli.

Final: Se cânta colinde creștine

3.PĂSTORAȘII DIN BETLEEM

Piesă cu 3 scene în versuri pentru Crăciun, care poate fi jucată de preșcolari sau școlari mici

PERSONAJE:

- Povestitorul
- 3 păstori- îmbrăcați în iudei cu cămăși lungi sau 3 sferturi și deasura fulare vărgate, sau ilice lungi din pân zăde sac, cu materiale care le acoperă capul
- Îngeri- îmbrăcați în alb, cu aripi, cu lumânări

DECOR:

- staul de oi, peisaj de stâna rudimentar- în mijloc pot fi puse niște lemne peste o veioza mica (foc) si deasupra un ceaun; un garduș de crengi, oițe de pluș sau improvizate (pot fi și desenate pe fundal)
- în plan depărtat poate fi o stea din beculețe sau beteală
- alte obiecte: găleată, traistă pentru păstor

Povestitorul:

Dragii mei, trăia odată
Într-o țară-ndepărtată
Ce-n Iudeea se afla
Și Betleem se numea,
Trei băieți, trei frățiori,
Ce erau în câmp păstori.

SCENA 1

Cei 3 Păstori intră în scenă. Unul are în mână o găleată, altul mai mic are o foaie de hârtie făcută sul ca un papirus.

Păstor 1: (cu găleata, către ceilalți 2)

Frate Iacov, Beniamine,
Astăzi voi sunteți cu mine
De la oi să luăm lapte
Și să le păzim la noapte.

Păstor 2 (cel cu papirusul):

Stai un pic, ia-mă cu-ncetul,
Să învăț întâi versetul!

Păstor 3 (cel mai mare, muștrător):

Toată ziua-nveți din Lege,
Cine te mai înțelege?
Noi suntem păstori, măi frate,
N-avem nevoie de carte!

Păstor 2: (bosumflat)

Astea nu sunt doar cuvinte

Ci sunt de la Domnul, sfinte!
Și-s ceva-mbucurător
Despre un Mântuitor:
Este scris c-o să se nască
În Betleem și-o să pască
Pe Israel, pe Popor.
Deci va fi și El păstor!

Păstor 1:

Lasă, frate, noaptea vine,
Cartea Legii nu-i de tine.
Avem preoți, farisei,
Lasă-i să învețe ei!

Păstor 2 bagă supărat sulul în traista lui și iese cu ceilalți 2 din scenă.

SCENA 2

Povestitorul:

Pe când ei munceau pe-afară
Și încet se făcea seară,
Îngerași plini de lumină
Au venit într-o grădină.

Se sting luminile, poate rămâne doar focul. Intră îngerășii cu lumânări în mână.

Înger 1 :

Pace peste tot pământul,
Între oameni voie bună !
Vestea Nașterii cea sfântă
Ne-a adus azi împreună.

Înger 2 :

Hai cu toții să-i dăm slavă
Frați în haine de lumină!
Azi Isus Hristos din Ceruri
A dorit ca prunc să vină!

Înger 3 : (spre sală)

Poți să crezi tu, dragă frate
Tu copile, tu mămică,
Faptul ca azi Domnul Însuși
I-o ființă așa mică ?

Înger 4:

Și ca n-are o căsuță
Și-un pătuc cald să se nască?

Înger 5 :

Și că prea puțini din lume
Au dorit să îl primească ?

Înger 6 : *(are un buchet de flori în mână)*

Pentru Domnul cel din iesle
Dăruim flori și cântare.
Iar noi am venit în lume
Să aducem vestea mare.

Se aprinde steaua:

Înger 7 :

Iată steaua ce vestește
Tuturor despre Mesia!
Frații noștri, îngerașii,
De cântări umplu câmpia.

Înger 8:

Magii vin să vadă steaua
Regelui să se închine,
Să-i aducă daruri multe
Așa cum i se cuvine.

Înger 9:

Astăzi s-amplinit minunea
Ce-au vestit-o toți profeții,
Ce-a cântat-o în Psalmi David
Și-au doinit-o cântăreții.

Hai și noi să spunem lumii
Despre-a Domnului venire
Colo-n camp vad cativa tineri
Haideti sa le dam de stire!

Scena 3

Intra pastorii. Se stinge lumina si raman ei la un foc de lemne improvizat si steaua.

Pastor 2:

Uitati, fratilor pastori,
Ce lumina-I printre nori!
Se aud cantari si soapte
Parca nici nu mai e noapte.

Intra 3-4 ingeri cu lumanari aprinse in mana.

Inger 3:

Nu va temeti, pastorasi,
Caci noi suntem ingerasi,
Si vrem sa va bucuram
Astazi cand va anuntam

Ca vi s-a nascut Hristos
Chiar in Betleem, mai jos.
Intr-o iesle e culcat
Si in scutece-nfasat.
Mergeti, pruncul sa aflati
Si Lui sa va inchinati!

*Pastorii cad in genunchi. Intra toti ingerasii si canta cantecul: Osana-n cer si pe pamant
Apoi ies.*

Povestitorul:

Si cand ingeri-au plecat

Pastorasii n-au mai stat

Ci indata ei s-au dus

Unde ingerii le-au spus (*pastorii se ridica, iau in brate un mielut de jucarie si ies*)

Si, precum li s-a vestit,

Pe Isus L-au intalnit.

(*Catre sala*):

Tu nu vrei azi sa-L gasesti

Si in viata sa-L primesti?

4. POVESTE DIN BETLEEM

-pentru copii si adolescenti-

Decor- în stânga scenei un staul deschis spre public, cu iesle, de departe se vede un orașel
Personaje îmbrăcate în port evreiesc

Scena 1:

Un băiat (Samuel) stă jos în staul și silabisește ceva după niște suluri de hârtie. Intră în fugă 3 băieți (Beniamin, Abiel, Iosafat) și o fată (Naomi)

Beniamin: Ce faci tu Samuel de te ascunzi aici? Nu mai mergi pe deal la joacă cu noi?

Samuel: Ba o sa merg dar mai târziu. Asta e locul meu preferat în care vin și citesc.

Abiel: Auzi, îi place să stea într-un grajd, ca animalele. Asta e cel mai josnic loc și nu l-aș alege niciodată ca locuință.

Naomi: Așa e, nici eu n-aș sta aici- și încep sa râdă toți

Samuel: Mie îmi place că-i liniște când animalele sunt la păscut. Și e cald. De ce spuneți că locul acesta e neînsemnat? Ia ziceți, orașul nostru e mai important decât alte cetăți, mai însemnat decât Ierusalimul?

Beniamin: Iauzi vorbă, dar ce, te-au apucat filosofii? Toata lumea știe că Ierusalimul e cel mai important oraș din țară. Într-al nostru nu știu dacă s-a întâmplat vreodată ceva.

Samuel: Și totuși textele sfinte spun că Betleemul va fi un loc important. Ia ascultați ce scrie aici: *„Și tu Betleeme, țara lui Iuda, nu ești nicidecum cea mai neînsemnată dintre căpeteniile lui Iuda; căci din tine va ieși o căpetenie care va fi Păstorul poporului Meu Israel” (Mica 5.2)*

Abiel: Textele sfinte? De când ai tu preocupări din astea? Eu cred că e plictisitor și numai cei bătrani trebuie să meargă la sinagogă.

Iosafat: Și citeai c-o să se nască aici un păstor? Se prea poate că în Betleem e plin de păstori de oi și capre. Și tatăl meu lucrază la stână.

Naomi: Acolo scria că va fi Pastorul poporului Israel, nu cred că e vorba de oi sau capre.

Beniamin: Ia uite la ea ce se bagă. Ce înțelegeți voi, fetele? Mama stă întotdeauna în spatele sinagogii și nu citește nicidată din versete. Religia nu-i pentru fete.

Samuel: Și totuși Naomi a înțeles textul mai bine decât voi. E vorba poate de un împărat sau chiar de Mântuitorul.

Abiel: Haide, nu ne mai ține cu povești. Să te joci e mai interesant. Mi-a citit și mie bunicul din astfel de hârtii. Nu e nimic real sau atractiv: cum să încapă animalele pamântului toate într-o barcă? Cum să fie cineva înghițit de un pește și apoi să mai rămână viu? O fi lucrat Dumnezeu odată dar acum s-a ascuns departe. Astea nu sunt decât obiceiuri bătrânești. Ne așteaptă copii să ne jucăm pe deal.

Samuel: Eu cred că proorocii și toți acei care au scris aceste texte nu au spus decat cuvintele lui Dumnezeu.

Iosafat: poți să crezi ce vrei, nu mă deranjează. Săptămâna trecută am întâlnit niște copii care au venit cu părinții la târg tocmai din Egipt. Dacă-ai ști câți zei au ei acolo la care se închină! Sunt care se roagă și soarelui sau copacilor. Cred că e lipsă de ocupație. Dar noi ne găsim repede ce să facem: sora mea a descoperit undeva o balta mare de la ploaie. O să facem întrecere de aruncat cu pietre și dacă se mai încălzește putem să ne și scăldăm. Mergi?

Samuel: Bine, hai că merg.

Naomi rămâne cu Samuel mai în urmă: Să știi că nici eu nu sunt de acord cu ei. Și fratele mamei ne vorbește adesea din texte și ni le explică. Poporul nostru așteaptă de mult timp un Mântuitor.

Ies din scenă

Scena 2

În spate intră câțiva copii îmbrăcați în păstori care au grijă de oi. O ceată mare de copii (10), printre care și Beniamin, Abiel și Iosafat din scena 1, intră gălăgioși în scenă, mai în față. Se joacă, se fac că aruncă cu pietre, sar unul peste altul, se luptă cu bete.

Intră Naomi și Samuel.

Copil 1: Ia uite că au apărut înșfârșit.

Copil 2 către Samuel: Ce faci domnule prooroc, ia proorocește-mi dacă bat la bete. Sau mai bine zi-mi unde în Betleem o să se nască Mântuitorul Israelului? Poate la mine acasă? Sau la Manase care mai are loc în pod.... ori poate în graj la tine?

Toți râd de Samuel.

Naomi: Nu râdeți, răilor. Parcă n-ați fi din poporul acesta. Tu, Baraba, nici dacă ai vedea pe Dumnezeu nu ai crede. Ți-e inima deja murdară de furturi și răutăți.

Copil 2: Ia uite sfânta unde stătea. Cui îi pasă cum sunt? Cine să mă vadă? Vine Dumnezeu la mine să mă salveze? Nu-i El ocupat cu miile lui de sfinți și ingeri în Cer?

Toți râd

Copil 4: Se crede poate împărăteasa Estera din povestea aia de demult.

Copil 5: Da, ia hai să le dăm „cinstea” care li se cuvine.

Copiii râd, îi pun lui Naomi o cârpă murdară pe uneri ca mantie, lui Samuel un băț ca sceptru, îi lovesc, îi împing, îi scuipă.

Păstorii din spate se apropie

Păstor 1: Ce faceți voi aici? Ce-aveți cu ei? Lăsați-i în pace, copii răi! Ce v-au făcut de vă purtați așa?

Copil 6: Ei spun numai minciuni și interpretează după bunul plac textele de la sinagogă. Samuel le citește în grajd și spune că un Mântuitor se va naște la noi în oraș.

Copil 7: Da, și Naomi e fată. Ce se bagă ea în chestii de bărbați?

Păstor 2: Știu că Samuel de mic cercetează proorociile și istoria noastră și așa ar trebui să faceți și voi. Eu sunt om simplu, nu știu citi dar am învățat unele texte pe de rost și imi folosesc mereu în

viață. Mulți prooroci ceartă lumea stricată de azi și spun că o fecioară va naște un Mântuitor în cetatea Lui David.

Păstor 3: Și eu cred că textele sfinte sunt adevărate și mă înspăimânt să văd că voi, suflete de copil, nu credeți în ele. Proorocul Isaia spune că El, Cel care va veni, va fi străpuns și zdrobit pentru păcatele noastre. Și mă gândesc acum că e posibilă o astfel de mârșăvie, dacă poporul nostru are astfel de urmași. Plecați și lăsați-i în pace!

Copiii ies rușinați. Samuel și Naomi dau jos ce le-au dat copii, își așează hainele.

Samuel: Mulțumim oameni buni de ajutor. Și eu am citit în Proverbe că poporul Israel „*este un neam de oameni care se crede curat și totuși nu este spălat de întinăciunea lui*” (Proverbe 30.12) Numai un Mântuitor ne mai poate curăți.

Păstor 4: Fiule, *vedem că înțelepciunea și-a zidit casa* (Proverbe 9.1) în tine. Mergeți și fiți binecuvântați în numele Dumnezeului lui Israel.

Naomi și Samuel ies salutând: Shalom!

Scena 3

Samuel și Naomi citesc în staul după papirusuri. Intră Beniamin, Abiel și Iosafat rușinați.

Beniamin: Shalom Samuel, Naomi. Mai sunteți supărați pe noi? Iertați-ne. Nu am știut că o să vă facem rău dacă povestim copiilor că voi citiți aici. Am fost răi cu toții. Ne lăsați să stăm și noi aici?

Samuel: V-am iertat de mult . Într-un verset din Proverbe scrie „*să nu pizmuim pe omul asupritor*” (3.31). Luați loc, am pus paie curate.

Abiel: Voi citiți lucruri interesante. E adevărat că noi n-am fost prea interesați până acum. Dar stați închiși aici de dimineața până seara... Voi ați auzit vestea cea mare?

Naomi: Ce veste?

Iosafat: Cezar August a dat poruncă să se înscrie toată lumea, fiecare în cetatea lui. Au început să vină la Betleem oameni din toată Galileea cu mic cu mare ca să fie înscriși aici. Cred că o să fie tare mulți și foarte distractiv. Au sosit și câteva caravane cu negustori de departe. Să vezi ce mărfuri colorate au, ce mirodenii, fructe nemaivăzute!

Beniamin: Au și dulciuri bune.

Samuel: Atunci să mergem și noi în oraș. Cred că părinții noștri vor găzdui oameni și trebuie să-i ajutăm

Toți: Așa e, să mergem!

Ies. În scenă intră mulți copii, mai mari sau mai mici îmbrăcați în iudei. Sunt ca de pe drum cu bagaje, copii, ulcioare. Se așează peste tot în scenă, întreabă de găzduire:

- Shalom, fraților, aveți un loc pentru familia mea să stăm peste noapte?
- Aveți cumva o cameră?

Intră și cei 5 prieteni.

Beniamin: Ce mulți au venit! La mine acasă nu mai e loc nici să pui un ac.

Abiel: La fel și la mine. Mama ne-a pus pe noi copiii să dormim în pod. Sunt mulți veniți din sate de departe. Să vezi ce obosiți sunt de pe drum.

Naomi: Toate casele și curțile sunt pline. S-au adăpostit pentru ca la vremea asta nopțile sunt reci. Acum chiar de ar mai veni cineva nu ar mai încăpea nicăieri. Nu mai sunt locuri deloc. Dar s-a făcut târziu, hai să mergem acasă.

Se duc mai în spatele scenei și se așează jos. Toți își caută loc și dorm. Se stinge lumina. Intră 2 copii mai mari, Iosif și Maria cu un felinar și bagaje din spatele sălii.

Iosif întreabă din loc în loc: N-aveți un loc pentru noi? Venim tocmai din Nazaret. Soția mea trebuie să nască. N-aveți un loc? Oameni buni, n-aveți un loc în casă?

Ajung sus pe scenă și întreabă în continuare. Se ridică câte unul și spune:

- N-avem loc!
- Aici e plin! Mergeți mai încolo!
- N-avem nici un loc!
- Nu-i loc aici.

Naomi se trezește: Mamă, lasă-mă să duc oamenii aceștia la Samuel. Femeia asta trebuie să nască. Ei au un grajd în câmp și acolo-i cald.

Mama: Bine, du-te. Nici noaptea nu stai fără Samuel ăsta. (ea se culcă la loc)

Naomi îi conduce mai încolo: Samuel, Samuel trezește-te! Oameni aceștia au nevoie de ajutor. Vin de departe. Hai să-i ducem la staulul unde stăm noi și citim.

Iosif: Ajutați-mă dacă puteți. Soția mea trebuie să nască.

Samuel: Dacă nu vă deranjează că sunt animale acolo, vă duc. Stați s-o întreb pe mama. (Se duce mai în spate, mimează că vorbește cu cineva de jos, apoi revine.) Ai mei n-au avut nimic împotrivă. Sunt oameni buni și v-ar fi primit și în casă dacă ar mai fi fost vreun colțisor liber. Să mergem la staul.

Îi duc și le arată grajdul. Samuel are și el un felinar. Când ei ies se aprinde undeva o stea. Se aude un plâns de copil mic.

Naomi: Ia uite Samuel ce stea mare! Nu am mai vazut în viața mea așa ceva. Luminează ca ziua!

Samuel privind la stea: *„O stea răsare din Iacob, un Toiag de cârmuire se ridică din Israel”* (Numeri 24.17)

Naomi: Ce reciți tu acolo, Samuel? Scrie despre steaua asta în proorocii?

Samuel: Îmi amintesc bine aceste versete. Bunicul mi-a spus ca steaua strălucitoare de la Răsărit va fi primul semn că Hristosul ... s-a născut.

Se întorc amândoi spre staulul din care se aude plânsul. Maria pune în iesle o păpușă înfășurată în scutece.

Naomi: Samuel, te gândești la ce mă gândesc și eu? Dacă acest copil născut în staulul nostru este Mântuitorul?

Samuel: Nu știu. M-am gândit de multe ori la ziua asta și parcă acum nu-mi vine să cred de uimire. Poate că fratele mamei sau păstorii credincioși pe care i-am întâlnit atunci pe dealuri vor ști să ne tâlcuiască aceste lucruri. Dar acum hai acasă, părinții o să fie îngrijorați dacă întârziem.

Se depărtează, sting felinarul și dorm la loc.

Scena 4

Întră păstorii în fața scenei obosiți și încep să facă un foc și mâncare într-un ceaun deasupra focului

Păstor 1: Ce noapte friguroasă. Și ce târziu am terminat de muls oile. Bine că acum sunt la adăpost, păzite de câini.

Păstor 3: E frig și nor dar totuși e lumină. Încă de la începutul nopții s-a arătat steaua aceea. N-a mai fost până acum.

Toți se uită spre stea.

Păstor 2: „*Neamuri vor umbla în lumina ta și împărați în strălucirea razelor tale*” (Isaia 60.3)

Păstor 4: Crezi că a sosit clipa aceea, frate? Când mânam oile peste deal am văzut 3 crai în haine strălucitoare venind cu bogății de departe. Și ei urmăreau steaua și întrebau „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor? Fiindcă I-am văzut steaua în răsărit și am venit să ne închinăm Lui*” (Matei 2.2)

Păstor 1: E o taină mare pe care o trăim, fraților. Hai să îngenunchem și să ne rugăm să ne descopere Domnul dacă a venit ceasul mântuirii peste poporul lui Israel.

Îngenunchează toți și se roagă cu mâinile ridicate. Se face lumină mare și apar mulți copii îmbrăcați în ingeri. Păstorii cad înapăimântați la pământ

Înger: „*Nu vă temeți.....culcat într-o iesle*” (Luca 2.10-12)

Toți îngerii cântă Osana apoi ies.

Păstor3: Să mergem! Să mergem să ne închinăm lui. Se sting luminile.

Scena 5

Se aprinde lumina. Păstorii stau în câmp și cântă încet Domn al Domnilor. Vin cei 5 prieteni.

Noemi: Shalom și înțelepciunea lui Iahova să fie cu voi. Am auzit în târg că ați fost în noaptea aceea la staul și că L-ați văzut.

Samuel: Chiar v-au vorbit îngerii? Ați auzit imnurile lor?

Beniamin: Sunteți siguri că El era Mântuitorul promis?

Abiel: Pe El îl căutau și magii veniți de la Răsărit?

Păstor 2: E adevărat copii. Am mărturisit în zilele acestea în toate locurile din jur și am fi mers și mai departe de n-ar fi trebuit să ne întoarcem la turmă. Hristos s-a născut dintr-o fecioară, chiar la noi în Betleem.

Păstor 1: A lăsat bogățiile cerului și a venit în staulul nostru sărac. El ne va aduce Mântuirea. Aveți picioare tinere. Încă n-am reușit să ajungem peste tot în oraș. Alergați și duceți lumii vestea cea

bună.

Copiii: Așa o să facem! Să mergem!

Ies din scenă și ei și păstorii. În loc intră grupuri de oameni țipând și plângând. Au păpuși în scutece stropite cu cerneală roșie.

Intră și cei 5 prieteni:

Samuel: S-a născut Hristos! Păstorii au văzut îngeri și i s-au închinat Lui!

Naomi: Dar ce se întâmplă? Ce e cu toți acești oameni?

Aleargă toți de la un grup la altul întrebând:

- Ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat?

O femeie le răspunde plângând: Irod, a omorât toți pruncii!

Copii fug și ei înafara scenei, ies plângând toți oamenii.

Scena 6

Intră Samuel în staul, mângâie ușor ieslea:

-Bine că măcar Tu ai scăpat de urgie.

Este trist, oftează. Scoate iarăși sulurile de hârtie și citește. Sosesc Noemi și ceilalți 3 băieți c u haine de doliu și se așează triști jos.

Samuel mergând la Noemi îi pune brațul pe umăr: Și Iacov a fost omorât? (ea dă din cap și plânge)

Abiel: și sora mea mică și fratele meu de 3 ani. I-au îngropat ieri.

Beniamin: La mine micul Ozia s-a dus și sora mea mai mare care a încercat să-l apere.

Iosafat: eu n-am frați mici dar mulți veri ai mei au fost uciși. Și Maria, mama lui Baraba cu 3 frați ai lui mici.

Samuel: la mine în casă am pierdut 2. În fiecare casă e jale. (ia un papirus și citește): „*Un țăpăt s-a auzit în Rama, plângere și bocet mult; Rahela își jălea copiii și nu voia să fie mângâiată, pentru că nu mai erau*”. Și aceste aceste proorocii ale lui Ieremia s-au împlinit. Irod s-a temut că pruncul nou născut o să-i ia tronul. De aceea a omorât pruncii. Dar el a scăpat. Un înger i-a vestit tatălui său pericolul și au fugit în Egipt. Toate astea mărturisesc clar că El este Mesia.

Cei 3 băieți: și noi credem acum în El, Samuel.

Noemi: Ce credeți c-o să se întâmple cu Isus, acolo, mic, într-o țară străină?

Samuel arătându-le papirusurile: Prieteni, cuvintele acestea nu vor trece ci se vor împlini. Dacă El a venit să ne mântuiască, ce i-ar putea sta în cale? Este chiar Dumnezeu.

Noemi: Poate că acolo, departe, cineva îi va deschide ușa și inima și-L va primi așa cum am făcut și noi. Poate că frățiorii noștri nu au murit degeaba. Vă întrebăm acum pe toți cei mari și mici de aici: nu vreți să-l primiți pe Isus cel născut pentru noi toți în inima voastră?

Adult: Dacă vreți să răspundeți DA la întrebarea acestor copii, dacă nu l-ați invitat niciodată să intre în inima voastră, să curățească tot ce este rău acolo și să devină Domnul și Mântuitorul vostru, o puteți face chiar acum . (Pot fi chemați în față. Rugăciune. Colinde)

5. LA MULTI ANI, ISUS!

SCENA I- pregătire a petrecerii

Decor- In stanga scenei (e bine ca partea dreapta sa fie acoperita cu o cortina pentru scenele care o sa urmeze) interior de camera pregatita pentru Craciun: brad, decorat cu ghirlande, scaune, mese etc

Personaje: mama, tata, bunica, 3 copii de varste diferite, invitatii

Mama face placinte pe o masa, tata si copiii termina de impodobi bradul. Bunica citeste Biblia pe un fotoliu.

Baiatul – trebuie sa ne grabim, vor sosi invitatii la petrecere!

Fetita 1 - mai avem numai putin de aranjat prin casa.

Tatal- mama, ai nevoie de ajutor la placinte?

Mama- trebuie doar sa le asezam pe platouri.

Fetita 2- pot sa te ajut eu, mamico!

Baiatul – daca ne-ar ajuta si bunica, am termina mai repede. Dar ea toata ziua astazi a citit din cartea aceea. Nici nu stiu ce poate fi asa de interesant. Vor veni acum prietenii nostri la aniversare si noi nu am terminat inca.

Tatal – Sa nu ne plangem, casa arata bine, mama a terminat placintele si tortul iar copii pot acum sa vina.

Se aude o sonerie sau bataie in usa.

Fetita 2 – s-a auzit ceva, cred ca ei sunt, ma duc sa deschid.

Iese putin apoi revine dezamagita:

Fetita 2 – nu erau ei. Era un baiat care cersea mancare si haine. I-am spus ca nu sunteti acasa. De ce sa ne deranjeze? Noi pregatim aici o aniversare si asteptam invitati multi. Nu avem timp de cersetori.

Bunica - eu cred ca ai facut rau de doua ori. In primul rand ai mintit ca parintii nu sunt acasa si acesta e un pacat in fata lui Dumnezeu. In al doilea rand trebuia sa inviti si acel copil la petrecerea noastra. Fiecare copil de pe pamant trebuie sa sarbatoreasca Craciunul. Uite aici in sala avem multi copii. Ei nu au venit singuri ci si-au adus parinti, bunici, prieteni si colegi. Biblia ne invata ca trebuie sa fim buni cu aproapele nostru.

Fetita 2 – iarta-ma, bunico, am gresit. N-o sa mai fac niciodata asa.

Se aude iar soneria. Tatal merge si deschide:

Tatal- copii, ei sunt! Veniti si-i intampinati pe prietenii vostri!

Toti copiii le ies in intampinare. Intra 10-12 copii care au in mana flori, cadouri frumos impachetate, felicitari, ca la o aniversare. Sunt veseli, galagiosi, imbratiseaza, saluta gazdele. Se plimba pe scena si admira bradul, ornamentele, prajiturile de pe platouri. Copiii gazde le dau baloane si coifuri. Mai vin inca 3 intarziati si sunt primiti la fel.

Tatal- cat ne bucuram ca ati venit cu totii! Va fi o aniversare frumoasa. Vad ca ati venit cu cadouri, bradul e impodobit, ati primit baloane si coifuri... Petrecerea poate sa inceapa.

Toti copiii: Ura-a-a!!! Ura-a-a! Sa incepem distractia! Aduceti tortul sa cantam “La multi ani”!

Bunica: Stati! Stati putin! Ati uitat de cineva important. Astazi este o aniversare. Unde va este copilul sarbatorit? Pe el nu l-ati invitat?

Toti copiii: Copilul? Da, am uitat? Unde este sarbatoritul? Cum de am uitat?

Bunica: Da, Craciunul este o zi speciala in care toti suntem bucurosi, impodobim braduti, primim cadouri, petrecem cu familia si cu prietenii. Dar Craciunul este si o aniversare. Este ziua cuiva de nastere. Nu trebuie sa-L uitam pe Sarbatorit. Va amintiti de ziua voastra de nastere, copii? (..) Daca parintii tai ar da o petrecere de ziua ta si ar uita ca tu esti acolo. Ce-ar fi daca prietenii tai ar darui tuturor cadouri dar tu n-ai primi nimic? Daca toti ar fi veseli, s-ar distra, iar tu ai sta singur si parasit intr-un colt? Nu prea seamana a petrecere de ziua ta, nu-i asa? La fel ati procedat si voi- l-ati uitat chiar pe Sarbatorit!

Fetita 2 – dar cine este sarbatoritul, bunico? Era cumva copilul acela cersetor care a batut la usa noastra mai devreme?

Bunica – Si acela era un copilas care merita un Craciun frumos, gazduirea si dragostea noastra. Dar Sarbatoritul este altul. Daca o sa stati jos, cuminti, aici in jurul buniciei, o sa va citesc din cartea aceasta, Biblia, povestea copilasului care s-a nascut chiar in acesta zi

SCENA II- vestire a nasterii

Copiii stau jos in jurul buniciei, in stanga scenei. In dreapta este inca cortina netrasa

Bunica: (citeste) totul a inceput cu mii de ani in urma, cand proorocii poporului Israel vesteau ca o sa se nasca un Mantuitor pe pamant, Fiul lui Dumnezeu, care va aduce iertare de toate pacatele lumii.

In acel popor, in oraselul Nazaret, traia o fecioara logodita cu un barbat numit Iosif din casa lui David. Numele ei era Maria. Era o fata frumoasa si cuminte. In fiecare zi mergea la sinagoga si asculta cuvantul lui Dumnezeu. Cele mai dragi versete erau acelea care vorbeau despre venirea lui Mesia pe pamant.

In stanga, in fata cortinei apare o fata costumata in Fecioara Maria. Ea se aseaza in genunchi si se roaga

Bunica: Intr-o zi, pe cand statea ea si se ruga Domnului, casa ei s-a umplut de o lumina stralucitoare si langa ea a aparut un inger si I-a zis:

Intra un copil imbracat in inger:

Ingerul: Plecaciune tie, careia ti s-a facut mare har; Domnul este cu tine, binecuvantata esti tu intre femei!

Bunica: Maria a crezut ca viseaza. Tulburata foarte mult de cuvintele acestea, ea se intreba singura ce putea sa insemneze urarea aceasta. Ingerul I-a zis:

Ingerul: Nu te teme, Marie, caci ai capatat indurare inaintea lui Dumnezeu. Si iata ca vei ramane insarcinata si vei naste un fiu, caruia ii vei pune numele Isus. El va fi mare, si va fi chemat Fiul Celui Prea Inalt. Si Domnul Dumnezeu ii va da scaunul de domnie al tatalui sau David. Va imparati peste casa lui Iacov in veci si imparatia Lui nu va avea sfarsit.

Bunica: Maria a inteles ca era un trimis al Domnului si l-a intrebat cu voce tremuranda:

Maria: Cum se va face lucrul acesta, fiindca eu nu sunt inca casatorita?

Ingerul: Duhul Sfânt se va cobora peste tine si puterea Celui Preaînalt te va umbri. De aceea Sfântul care se va naste din tine, va fi chemat Fiul lui Dumnezeu. Caci nici un cuvânt de la Dumnezeu nu este lipsit de putere.

Bunica: Maria a spus atunci cu smerenie:

Maria: Iata roaba Domnului, fie mie dupa cuvintele tale.

Bunica: Si ingerul Domnului a plecat de la ea. *(Ingerul si apoi Maria ies din scena)*

Baiatul: Lucrurile acestea asa de interesante sunt in cartea aceea a ta? Credeam ca scrie numai sa nu minti, sa nu faci rau, si alte predici de acestea.

Bunica: Toate acestea si inca multe alte lucruri minunate despre Dumnezeu ne povesteste Biblia. Si este important ca ele nu sunt povesti ci intamplari adevarate, care s-au petrecut adeva.

Toti copiii: Mai povestiti-ne, va rugam! Va rugam!

SCENA III- DIN POARTA IN POARTA

Acelasi decor.

Bunica: Ingerul i-a vestit si logodnicului Mariei intr-un vis, ca fiul lui se va naste de la Duhul Sfânt si ca va fi Mantuitorul cel mult asteptat. I-a poruncit sa aiba grija de ea si de copil iar el a luat-o chiar in acel moment pe Maria in casa lui si s-a purtat cu multa grija. El era un tamplar bun si toti locuitorii din Nazaret stiau ca era un om drept.

Dar cand a venit vremea sa se nasca copilul, Iosif si Maria au trebuit sa se duca la Betleem ca sa se inscrie acolo, dupa porunca imparatului lor. Va dati seama cat de greu i-a fost Mariei, care era insarcinata sa strabata un drum atat de lung. Pe vremea aceea nu existau masini, nici trenuri, asa ca oamenii mergeau dintr-un loc in altul cu camilele sau pe jos. Iosif era sarac si aveau doar un magarus pe care mergea calare Maria iar el a mers pe jos, alaturea. Cand au ajuns in Betleem Maria era obosita si trebuia sa nasca. Afara era frig si se apropia noaptea. Cum au intrat in oras au inceput sa caute un loc unde sa stea. Au inceput sa bata si sa intrebe din poarta in poarta.

Din spatele salii intra pe culoar Iosif si Maria cu bagaje, inaintand greu. Se opresc pe stanga, apoi pe dreapta. Pe scaunele de langa culoar sunt copii costumati in iudei care raspund pe rand

Iosif: (se aude o bataie in usa) Hei! Oameni buni! E cineva acasa? Sunt Iosif, din casa lui David si am venit tocmai din Nazaret ca sa ne inscriem. Soția mea trebuie sa nasca. Aveti vre-un loc pentru noi?

Copil 1 : (se ridica si vine langa ei) Nu mai sunt locuri la noi, omule. Sunt multi calatori. Mergi mai departe

Iosif se opreste langa alt copil.

Iosif: (se aude o bataie in usa) Hei! Oameni buni! E cineva acasa? Sunt Iosif, din casa lui David si am venit tocmai din Nazaret ca sa ne inscriem. Soția mea trebuie sa nasca. Am putea gasi un loc in casa aceasta ca sa ne odihnim peste noapte?

Copil 2 – de ce faci atata galagie? Ce doresti, strainule? Asta nu-i casa de oaspeti. Mergi si intreaba mai incolo.

Se repeta scena si intrebarea lui Iosif:

Copil 3 –Noi avem loc dar nu stiu daca pentru calatori straini. Ma duc sa intreb pe mama. *Pleaca si nu se mai intoarce. Dezamagiti Iosif si Maria se indreapta spre alta poarta.*

Iosif: (bataie in usa) Nu va separati, nu are nimeni un loc pentru soția mea care trebuie sa nasca?

Copil 4 – Nu-i loc aici si nicaieri in cetate pentru voi. A sosit atat de multa lume ca sa se inscrie in Betleem. Dar mergeti colo in vale. E un grajd cu animale si poate-i bun ca sa va tina de cald pana maine.

Bunica: Nimeni din Betleem nu a avut loc in casa lui pentru copilul care venise sa le fie Imparat si

Mantuitor. Afara era noapte si frig. Din toate casele se ridica fum; la geamuri se zureau lumini si rasunau glasuri vesele de peste tot. Doar stelele luminau pasii celor doi calatori obositi si tristi care se indreptau spre un grajd sarac, singurul adapost unde puteau locui.

Iosif si Maria merg in fata dupa cortina.

Fetita 2 – bunico, acum inteleg de ce mi-ai spus ca a fost rau ca nu am primit pe acel copilas cersetor. La fel s-a intamplat si cu micutul Isus.

Bunica: Da, era mic, era ziua lui de nastere. Dar nu a avut un loc cald si frumos unde sa fie primit si sarbatorit. Voi ati venit astazi sa sarbatoriti dar l-ati uitat pe Sarbatorit. Multi copilasi si oameni se bucura de Craciun ca primesc daruri, au brad, mesele pline, toata familia acasa. Ei petrec cu prietenii, merg cu colindul, viziteaza rudele, privesc la TV, dar putini isi aduc aminte ca de fapt, Craciunul este ziua de nastere a micutului Isus. Ganditi-va fiecare un pic : de cate ori L-am uitat pe El de Craciun? De cate ori nu am fost emotionati si bucurosi de tot ce se intampla in jurul nostru atunci, incat am uitat sa-L invitam si pe El la petrecere.

Toti copiii privesc rusinati in jos.

Un baiat- aveti dreptate. Niciunul dintre noi nu a observat ca Isus era uitat.

O fetita- cum am putea sa indreptam greseala noastra?

Toti copiii – se poate indrepta?

Scena IV- pastorii si ingerii

Lumina mai multa in stanga scenei. Cortina din dreapta este trasa Dupa perdea se amenajeaza un adapost sarac cu iesle in mijloc in care este pusa o papusa infasata. In spate stau Maria, Iosif si 2-3 copii imbracati in animale (oita, magarus, vaca). Mai in spate, deasupra adapostului este o stea din beculute colorate.. In dreapta jos se amenajeaza un foc cu lemne in jurul caruia stau niste pastori si oitele lor

Bunica: Desigur ca putem indrepta greseala noastra. Atunci multa lume nu L-a primit pe prunc dar au fost si persoane care au venit la el si I-au adus daruri.

Fetita 1: Cine au fost acelea bunico, si ce daruri I-au adus?

Bunica: Biblia ne spune ca Isus s-a nascut pentru ca toti oamenii sa-L cunoasca fie ei bogati- saraci, albi- negri, mari sau mici, buni sau rai. In Betleem, sarbatorirea Nasterii Domnului a continuat atunci, copii. In tinutul acela mai erau niste pastori saraci care stateau afara in camp si faceau de straja noaptea imprejurul turmei lor. Aveau haine saracacioase, le era frig si incercau sa se incalzeasca la focul micut facut din ierburi. *(ramane doar lumina focului, o pauza in care se aude doar un cantec usor de fluier-)* Deodata insa ei au vazut pe cer o lumina care crestea. Si iata ca un inger al Domnului s-a infatisat inaintea lor si slava Domnului a stralucit Imprejurul lor *(apare un inger mai mare cu lumina multa, albastruie reflectand pe hainele lui-muzica instrumentala triumfala)*. Ei, pastorasii simpli si sarmani care-si castigau painea pazind oile oamenilor, nu vazusera niciodata o fiinta atat de frumoasa. De aceea s-au infricosat foarte tare. Dar ingerul le-a zis cu blandete:

Inger: Nu va temeti, caci va aduc o veste buna care va fi o mare bucurie pentru tot norodul: astazi in cetatea lui David vi s-a nascut un Mantuitor care este Hristos, Domnul! Iata semnul dupa care-L veti cunoaste: veti gasi un prunc infasat in scutece si culcat intr-o iesle. *(arata spre staulul de pe scena)*

Bunica: Si deodata, impreuna cu ingerul s-a unit o multime de oaste cereasca laudand pe Domnul *(intra multi ingerasi in jurul pastorelor; copiii canta sau se aude un cantec OSANA intr-u cei de sus apoi ies pe rand din scena. Pastorii ingenuncheaza in fata lor)*. Apoi, dupa ce ingerii au zburat inapoi in cer, pastorii l-au laudat pe Dumnezeu pentru minunea pe care au vazut-o. Ei au pornit degraba la Betleem ca sa-L vada si ei pe micutul Imparat. Noaptea cea friguroasa era pe sfarsite. Lumea inca dormea si nimeni nu stia despre minunea petrecuta in oraselul lor. Cand au ajuns pastorii, pruncul dormea frumos in iesle, culcat in paie. *(Se trage cortina unde este adapostul cu Isus in iesle; pastorii se apropie de staul, intra si ingenuncheaza*

langa iesle). Hristosul cel mult asteptat de tot poporul lor avea un scutec sarac si doar animalele din staul ii tineau de cald. Era sarac la fel ca ei dar ingerii le spusera ca El era Mantuitorul si pastorasii au crezut. S-au inchinat lui cu bucurie aplecandu-se pana la pamant. Ei nu aveau aur sau alte bogatii sa le aduca in dar micului nascut. Un pastor mai tanar i-a lasat un mielut si au plecat apoi slavindu-L pe Dumnezeu care ii facuse vrednici sa-L intalneasca pe Fiul Lui. (*pastorii ies din scena*)

SCENA V- IROD SI MAGII

Acelasi decor pe scena, cu adapostul in dreapta. Steaua de beculute de deasupra staului se aprinde la intrarea magilor in sala. Undeva in sala, in stanga, jos se fac 2 usi mari de carton si in spatele lor este un tron frumos impodobit. De o parte si de alta a usilor stau 2 strajeni in costume ale armatei romane.

Fetita 2: Ce povestire frumoasa, bunico! Parca am vazut aeeva tot ce ne-ai povestit. Dar acelor pastorasi li s-a aratat un inger si asa au putut sa fie indrumati la Isus. De aceea l-au putut gasi pe Mantuitorul. Dar noi cum L-am putea gasi?

Bunica: Vedeti voi, copiii, Dumnezeu ne vorbeste in multe feluri pentru a ne ajuta sa-L gasim pe Isus: Mariei I s-a aratat un inger care I-a spus ca va fi mama Mantuitorului, pastorii au primit si ei vestea nasterii Lui tot de la ingerasi, noaptea. Insa altora Dumnezeu le-a vorbit prin cuvintele Cartii sfinte. (le arata Biblia). Astazi putem sa-L gasim si noi cu ajutorul Bibliei daca citim din ea.

Baiatul: vrei sa spui, bunico, ca aceasta carte este scrisa in urma cu peste 2000 de ani?

Bunica: Da, copile. Inca inainte de a se naste Mantuitorul, poporul evreu a fost calauzit de Dumnezeu care le-a vorbit prin prooroci si oameni drepti. Ei au scris vorbele si invataturile Domnului pe niste piei sau pergamente si se citea din ele in sinagogi, un fel de biserici evreiesti. Astazi gasim aceste scrieri in partea din Biblie numita Vechiul Testament. Si nu doar evreii citeau aceste scrieri.

In vremea aceea, erau in rasarit, intr-o tara indepartata, niste oameni foarte intelepti numiti in Biblie Magi, pentru ca ei se ocupau cu citirea stelelor si a mersului lor pe cer. Acestia cunosteau scrierile evreilor si asa au aflat ca in Israel avea sa se nasca un nou Imparat. De curand vazusera o stea la rasarit foarte stralucitoare. (*ramane doar lumina stelei stralucitoare pe scena si o lumina mai in spatele salii pe unde intra pastorii*) O astfel de stea minunata nu rasarea decat rar, copii, atunci cand se nastea pe pamant un mare rege. Dumnezeu I-a ajutat pe Magi sa inteleaga ca steaua aceea vestea nasterea lui Mesia, Mantuitorul si Imparatul iudeilor cel promis de scripturi. Ei il iubeau pe Dumnezeu si descoperirea aceasta i-a umplut de bucurie. S-au hotarat sa mearga in Iudeea ca sa-L caute si sa se inchine Lui. (*Din spatele salii intra cei 3 magi cu daruri in mana privind la cer, aratand spre stea Incet melodia Trei crai de la Rasarit.*) Steaua cea stralucitoare mergea inaintea lor si le arata drumul. Ei intrebau pe toti:

Magii: (*inainteaza intreband in stranga si in dreapta*) Unde este imparatul cel de curand nascut al iudeilor? Unde este imparatul cel de curand nascut al iudeilor?

Bunica: Si cum nimeni nu stia despre vre-un rege nou nascut, Magii s-au gandit ca un rege nu poate sa locuiasca decat intr-un palat. Asa ca au pornit in graba la Ierusalim, capitala tarii, acolo unde locuia imparatul Irod. Ajungand la portile palatului au intrebat iarasi:

Magii: Unde este imparatul cel de curand nascut al iudeilor? Fiindca I-am vazut steaua in rasarit si am venit sa ne inchinam Lui.

Se deschid portile palatului. Magii raman inca afara. Irod este pe tron si in jurul lui o multime de curteni imbracati dupa portul roman. Strajerii intra si soptesc ceva la urechea curtenilor acestia soptesc altora care in final soptesc ceva imparatului

Bunica: Cand a auzit Imparatul despre calatorii cei de departe care intreaba despre un nou rege s-a tulburat foarte mult si tot Ierusalimul s-a tulburat impreuna cu el (*agitatie in jurul tronului. Oamenii sosotesc, gesticuleaza*) Erau tulburati pentru ca in palatul lui nu se nascuse nici un copil rege. Dar si-a amintit speriat ca scrierile vechi ale poporului evreu povesteau despre nasterea unui Mantuitor. Se temea ca acesta ar putea sa ajunga rege in locul lui. Atunci Irod a poruncit:

Irod: Sa vina la mine toti preotii cei mai de seama si carturarii norodului!

Bunica: cand acestia au sosit in graba (*vin din sala mai multi copii imbracati in iudei, preoti cu patirusuri si carti mari cu ei si ingenuncheaza in fata imparatului*); Irod I-a intrebat furios:

Irod: Unde trebuia sa se nasca Hristosul?

Bunica: intelepti, preotii si carturarii au cautat prin cartile si papirusurile lor inechitate de vreme, s-au sfatuit intre ei si au raspuns:

Preoti, carturari: In Betleemul din Iudeea, Maria ta.

Preot 1: (*citind de pe un papirus*) Caci iata ce a fost scris prin proorocul: "Si tu Betleeme, tara lui Iuda, nu esti nicidecum cea mai neimportanta dintre capetenile lui Iuda; caci din tine va iesi o Capetenie care va fi Pastorul poporului meu Israel"

Bunica: Atunci Irod I-a chemat in ascuns pe magi (*magii sunt introdusi la Irod*) si a aflat intocmai de la ei vremea cand se aratase steaua. Apoi I-a trimis la Betleem si le-a zis:

Irod: Duceti-va de cercetati cu deamanuntul despre Prunc si cand il veti gasi, dati-mi si mie de stire, ca sa vin si sa ma inchin Lui" (*Magii se inclina si ies. Portile se inchid la loc*)

Bunica: Dupa ce au ascultat pe imparatul, magii au plecat. Si iata ca steaua, pe care o vazusera in Rasarit, mergea inaintea lor. (*melodia Trei crai de la rasarit continua , in timp ce magii inainteaza greu, mimand intrebarea, cautarea*) Deodata, steaua cea stralucitoare s-a oprit deasupra locului unde era pruncul. Cand au vazut ei steaua n-au mai putut de bucurie. Il gasisera pe micutul Rege! Nu era in palate, case mari si bogate ci intr-un loc sarac. Au intrat in casa, au vazut pruncul cu Maria, mama lui; s-au aruncat cu fata la pamant si I s-au inchinat; apoi si-au deschis vistieriile si I-au adus daruri: aur, smirna si tamaie (*magii fac intocmai ca in povestirea bunicii*). Cand au plecat, au fost instiintati de Dumnezeu in vis sa nu mai dea pe la Irod, si s-au intors in tara lor pe un alt drum

(*pe fond muzical Trei crai de la rasarit, magii ies din sala pe unde au venit*)

SCENA VI- VIATA LUI ISUS

Tatal- povestirea aceasta mi-a spus-o bunica cand eram si eu copil ca voi. Si mi-a mai citit din Biblie si alte povestiri despre Isus, a carui nastere o sarbatorim astazi. E adevarat ca El a fost trimis de Dumnezeu pe pamant sa se nasca intr-un loc sarac, neimportant de cei mai multi dintre locuitorii din Betleem. Dar Isus nu a ramas mereu un copil. Avea ceva foarte important de facut- sa mantuiasca lumea.

Parintii lui l-au dus la 8 zile la templu ca sa fie taiat imprejur, asa cum cerea legea poporului lor. Dupa inca o luna Iosif si Maria au mers cu Pruncul la Ierusalim, ca sa-L infatiseze inaintea Domnului. Este vreun cuplu in sala care au un copil mic, binecuvantat la noi in biserica de curand? Sa vina aici sus. Cam asa era Isus cand a fost dus la binecuvantare, ca acest bebelus. Cum il cheama? Domnul sa-L binecuvinteze.

In Evanghelia dupa Luca scrie ca "Pruncul crestea si se intarea, era plin de intelepciune si harul lui Dumnezeu era peste El". Va dati seama, despre copiii mici se spune de obicei ca sunt simpatici, alintati, cuminti, isteti sau inteligenti dar despre acest copil se spunea ca "era plin de intelepciune si ca insusi Harul Domnului era peste El". Pruncul din Betleem nu era un copil oarecare, copii.

Stim ca tatal lui era tamplar si Isus a crescut ajutandu-l si ascultand de parintii lui. O sa rog sa mai vina aici un copil de 5-6 ani. Cum te numesti? Cati ani ai? (*sunt asezati in ordine crescatoare*) Desi era un copil ca acesta poate, el studia cuvintele Domnului si toti oamenii erau uimiti de intelepciunea lui. Niciodata nu esti prea mic ca sa studiezi ceea ce Dumnezeu a scris pentru noi in Biblie.

Iar intr-o zi a implinit Isus 12 ani. A fost iarasi aniversarea nasterii lui -rog un baietel sau o fetita de 12 ani sa urce aici. Cum te numesti? Cand Mantuitorul avea varsta acestui copil parintii lui au mers cu El din nou la Templul din Ierusalim. Mergeau acolo de fiecare sarbatoare a Pastelui ca sa duca jertfe, dupa obiceiul lor. Biblia spune ca Isus s-a pierdut atunci de ei. Este vre-un copil de aici care s-a pierdut vreodata de parintii lui? Cum a fost? Ai fost speriat. Ai plans, nu-i asa? Mama sau tata au alergat disperati in toate partile sa te gasesca. Cate nu i se pot intampla unui copil de 12 ani: poate fi ranit, rapit de cineva, poate suferi de foame, de frig, poate fi omorat de oameni rai. Asa au facut si parintii lui Isus. Trecuse o zi si nu-l

gaseau. Au intrebat toate rudele si prietenii lor dar Isus nu era nicaieri. S-au intors ingrijorati la templu si abia dupa 3 zile L-au gasit. El era acolo, nu plangea si nu i sa intamplase nimic. Statea in mijlocul invatatorilor si a inteleptilor din templu si vorbea cu ei despre Dumnezeu. Multi dintre oamenii aceia erau invarsta dar toti erau mirati de intrebarile, raspunsurile si explicatiile date de acel copil de numai 12 ani. Ei nu stiau ca El era Fiul lui Dumnezeu. Isus isi intreaba parintii atunci cand acestia il gasesc: **“De ce M-ati cautat? Oare nu stiati ca trebuie sa fiu in casa Tatalui Meu”?** Vedeti, la 12 ani Isus stia deja ca El era Fiul, Mantuitorul asteptat de toti.

Nu stim prea mult ce s-a mai intamplat in viata Lui dupa aceea. Au mai trecut multe ierni friguroase si aniversari ale nasterii Sale, exact ca cea de astazi. Isus a trait cu familia lui in Nazaret. Biblia spune ca era supus parintilor lui, ca crestea in intelepciune si statura si era tot mai placut inaintea lui Dumnezeu si inaintea oamenilor. Desi a fost copil, apoi adolescent, apoi tanar, El a fost fara de pacat- niciodata nu a pacatuit cu ceva inaintea Domnului. N-ar fi frumos ca si despre voi, cei de 16-18-20-27 de ani sa se spuna tot asa: acest tanar este intelept, este fara pacat, este placut inaintea lui Dumnezeu si inaintea oamenilor? Cati dintre copiii si tinerii de aici nu-si doresc sa auda acest lucru? Cati dintre parinti nu ar vrea sa se spuna asta despre fiii si fiicele lor? Amin

Stim doar ca, aproximativ la 30 de ani Isus era gata sa implineasca in intregime voia Tatalui sau-Dumnezeu. Cineva de 30 de ani sa vina alaturi de acesti copii, pe scena. La 30 de ani oamenii au familia lor, poate si copii, au serviciul, responsabilitatile lor si viata de adult abia incepe. La varsta asta Isus s-a botezat in Iordan si si-a inceput lucrarea Lui facandu-si ucenici, propovaduind Evanghelia, vindecand, facand minuni, iertand pacatele, scotand diavoli din oameni, inviind pe cei morti, intorcandu-I la Dumnezeu. A strabatut neobosit Iudeea, Samaria, Galileea, Ierusalimul pentru ca viata Lui sa atinga cat mai multi oameni.

La 33 de ani misiunea Lui si viata Lui Isus se incheiau deja. O persoana de 33 de ani sa vina aici. Priviti, e un om in floarea varstei, care ganditi ca are toata viata inainte. Dar Isus la varsta asta a ales sa implineasca prorociile de mai inainte adica sa moara pe cruce pentru pacatele noastre ale tuturor, pentru ca numai asa noi puteam fi mantuiti. A 3-a zi a inviat proclamand victoria asupra mortii, apoi s-a ridicat la ceruri si este viu si puternic langa Dumnezeu Tatal si lucreaza inca in lume prin Duhul Sfânt. Si va fi un timp cand El va reveni ca sa-I ia la El pe copiii Sai.

De aceea copii, de cate ori sarbatorim Craciunul sa nu ne gandim la Isus doar ca la un prunc mic si respins de toti, ci ca la un Mantuitor care a trait si a murit si pentru noi. A fost copil dar a fost si Dumnezeu.

Fetita 1 : Stii, taticule, mi-as fi dorit sa traiesc pe vremea aceea in Betleem. I-as fi dat pruncului camera mea, patul, perna mea, i-as fi dat hainute si cadouri frumoase. Pentru ca acum am inteles ca El s-a nascut si pentru mine.

Tatal: Ai inteles bine, fetita mea. Isus este Darul Pretios al lui Dumnezeu pentru toata lumea. Dar si noi astazi, aici, putem sa-L primim pe Domnul Isus sa se nasca in cel mai bun loc pe care-L avem: in inimioarele noastre. Nu avem daruri scumpe ca cei 3 magi, dar putem sa-I daruim Lui viata noastra, trupurile noastre mai mici sau mai mari, neputintele sau micile noastre bucurii. El le va primi pe toate. Haideti sa nu-L mai uitam din nou pe Isus la aceasta sarbatoare de Craciun. Si daca nu L-ai primit niciodata sau nu L-ai cunoscut pana acum, asculta (cioc!Cioc!Cioc!)- Cineva care vrea sa se nasca bate la usa ta. Deschide-ti larg portile inimioarei tale si primeste-L rugandu-te cu sinceritate asa:

“Doamne Isuse, eu nu am fost in Betleem, acum doua mii de ani, cand Te-ai nascut. Dar ma bucur, ca tu m-ai creat, si ca vrei sa traiesti, in viata mea. Doamne imi deschid inima mea pentru Tine, ca sa intri, si sa te nasti in ea, cum te-ai nascut in ieslea cea saraca. Imi pare rau pentru tot ce am gresit. Te primesc, nu numai ca pe cel mai de pret, musafir din viata mea, ci ca pe Stapanul si Domnul vietii mele. Vino acum in inima mea. Amin ”

Bunica: Isus a venit insfarsit la petrecerea noastra! Acum El nu mai este uitat si alungat! Aleluia! Hai sa strigam cu totii tare raspunsul: cine este darul cel mai de pret de la Tatal? (toti copiii: ISUS!) Cine este Imperatul Imperatorilor? ISUS! Cine este Domnul Domnilor? ISUS! Cine este Mantuitorul care ne-a salvat? ISUS!

Haideti cu totii sa-L sarbatorim si sa-I cantam: La multi ani!

Intra toti copiii participanti la piesa pe scena si canta. (melodia Multia ani, multi ani,,,,, multi ani traiasca) La multi ani, La multi ani, La multi ani, La multi ani, La multi ani, La multi ani, prunc Isus

La multi ani, La multi ani, La multi ani, La multi ani, La multi ani, La multi ani, scump Isus **Se aduce tortul, prajiturile, sucul. Copiii impart baloane si coifuri colorate. Se dau cadouri, literatura crestina etc.**

6.NAȘTEREA LUI HRISTOS - SOLUȚIA DIVINĂ PENTRU TOȚI

-tineri, studenti, evanghelizari-

- Se începe cu 2-3 colinde despre nașterea lui Hristos.
- Film videoproiector cu interviuri luate tinerilor de pe stradă:

“Suntem de la gruparea studentească Vestea Bună. Ce înseamnă pentru tine Crăciunul?”

Vor spune probabil: cadouri, colinde, vacanță, timp petrecut cu familia, cu prietenii, etc.

Prezentator - pentru fiecare persoană Crăciunul înseamnă altceva: daruri, brad, cadouri, cârnați de porc, vacanță, vizite la rude, masa în familie, colinde etc. Dar ce înseamnă cu adevărat Crăciunul, venirea lui Hristos în lume?

Piesa:

ACTUL I

Personaje - Mirela, Tânăr 1, Tânăr 2, Tânăra 1, Tânăra 2, Tânăra3.

Decoruri - nu sunt necesare.

SCENA 1

Tânăr 1- (intră în scenă cu o mapa de student în mână; oftează ca și cum ar vorbi singur)- Grea e viața de student! Sunt și eu tânăr, în loc să mă bucur, să fiu fără griji... Cazarea este scumpă - nu prea am obținut multe lucruri cu greva. Mâncarea la cantină proasta - aruncăm banii degeaba. Prin buzunar îmi bate vântul - cu ce să duc o fată la discoteca, la un film? Iar la cursuri totul e stresant – profesori plictisitori și exigenți la examene, cărți scumpe de cumpărat, seminarii obligatorii... E greu... Nu pot să mă bucur de nimic...

Mirela: (intră în scenă citind o Biblie) De ce ești așa de trist și îngrijorat, Mihai?

Tânăr 1 – Păi cum să nu fiu. Parcă tu nu ești studentă, nu știi... Dar ia stai: pe tine nu te-am văzut niciodată impacientându-te sau plângându-te. Este extraordinar! Tu cum faci asta, Mirela?

Mirela – Eu am găsit o soluție pentru multe dintre problemele mele.

Tânăr 1 – (ironic) Ei, lasă-mă; să nu-mi spui că în cartea aia pe care o citești în fiecare zi se află rezolvarea la toate problemele omenirii.

Mirela - Într-un fel da, dar ca să găsești o soluție trebuie s-o cauți. Și este un timp bun să faci asta pentru că se apropie sărbătoarea nașterii lui Hristos.

Tânăr 1- Sărbătoarea nașterii... ce tot spui tu acolo? Adică vine vacanța, nu? Asta este cea mai bună rezolvare și soluție pentru stres. (arată spre sală) Uite și ei știu asta nu-i așa? Abia aștept...

Mirela - Asta e o rezolvare de moment. Nu te întorci tot în cămin în ianuarie?

Tânăr 1 – Ba da, aoleu mi-ai adus iar aminte de cămin... scump... mâncarea proastă... examene de semestru...offf!... parțiale... Ce ziceai de soluția aia a ta?

Mirela - Nu pot să te ajut foarte mult, deciziile sunt ale tale. Pot însă să-ți dau ceva care o să te ajute în căutarea ta. (ii dă o pelerină și o cutie de cadouri). Pune în cutia asta neliniștile,

îngrijorările tale; ia-le și mergi să-L găsești pe Isus. Așa au făcut și magii din povestirea nașterii Donului, de aceea ți-am dat *pelarina*.
(*tânărul iese în stânga iar fata prin dreapta*)

SCENA 2

Tânăra 1- (*este îmbrăcată elegant, machiată țițător, coafată; are în mână o oglindă, un pieptene, geți cu tot felul de cutii de cremă și machiaje; în timp ce vorbește se foiește de colo-colo, se dă cu creme, rujuri, se aranjează, apoi se uită în oglindă nemulțumită*). Vai ce urâtă pot să fiu, m-am îngrășat ca o vacă. A! Și uite un coș! Cum de nu l-am văzut, o să-mi strice toată seara. Nicu nici n-o să mă mai iubească. Crema asta e așa de unsuroasă. Ah, ce tragedie: am uitat să mă epilez! Ce-o să spună colegele de la dans? Și fermoarul mi s-a descusut - are dreptate mama să zică că sunt o puturoasă. De fapt nu sunt puturoasă, dar sunt foarte ocupată. Vecinul meu zice însa că arat grozav la vârsta mea. Nelu mi-a spus că sunt chiar frumoasă. Dar uite cum îmi stă părul! E un dezastru, nici o culoare nu prinde bine. Arăt ca o proastă. Da, are departe proful de Mate să mă facă întârziată mintal. Nu mă duce capul și gata. Ce cred oare colegii despre mine? Cred că toți au văzut cât de urâtă sunt, o ratată. (*Aruncă totul din mână și se așează jos plângând*)

Mirela- Ce ai pățit colega? De ce plângi?

Tânăra 1- Cum să nu plâng... Sunt urâtă, sunt proastă, sunt grasă, nimeni nu mă iubește...

Mirela- Mie nu mi se pare că ești așa. Ai ajuns în starea asta deoarece pentru tine contează foarte mult ce spun ceilalți despre tine. Ești în plină criză de identitate.

Tânăra 1- Auzi, dar știam că tu ești la Chimie, nu la Psihologie. De unde scoți diagnosticele astea? Nu știu cum poți trăi tu așa: nu te makezi, nu mergi la coafor, nu te îmbraci la modă, nu faci gimnastică ritmică sau jogging... Ce cred colegii tăi despre tine?

Mirela- Pentru mine nu contează prea mult ce spun ceilalți. Eu mi-am găsit identitatea mea și nimic nu mi-o mai poate lua. Uite, dacă vrei, ia cutia și pelarina asta.

Tânăra 1- O pelerină? Știi tu vreo magie de înfrumusețare, sau ceva?

Mirela- Nu este ceva magic, doar că undeva vei întâlni pe cineva pentru care suntem valoroși și prețioși. El nu privește la exteriorul omului și nici nu ne dezonorează pentru defectele, imperfecțiunile noastre. De Crăciun Isus S-a născut ca prunc și a venit să-și dea viața pentru noi.

Tânăra 1- Nu pot să cred, așa fără să mă cunoască? Așa imperfectă, cu coșuri și cu restanțe cum sunt eu?

Mirela: Da, ești iubită și apreciată. El îți poate da valoare, pace, încredere în tine. Pune în cutia asta toate nemulțumirile și temerile tale privind persoana ta și mergi să-L cauți. Te așteaptă.
Fetele ies.

SCENA 3

Tânăr 2 : (intră cu un teanc de cărți și reviste în mână; se așează jos și începe să le răsfoiască) Spuneți-mi ce este fericirea? Pentru ce trăim? Am terminat Shakespeare, Petre Țuțea, Freud. Ia să văd ce spun acum poeții:

“Cătat-am horoscopul în a iubirii carte,
Și-un înțelept strigat-a: “A fericirii parte,
Aceasta este: - o fată ca luna argintie
Și-o noapte care ține un an cât o vecie”- Ce romantic este Omar Khayyam! Exotic...

Oh, fetele... De ce oare relațiile cu ele nu mi-au adus decât bucurii trecătoare și... că nu mă aude nimeni... o frumusețe de boală genitală? Iată ce mai zice poetul:

“Dacă ești beat, fii fericit și dacă
Iubita te alintă, fii iarăși fericit.
Iar când visezi că nu ești, zâmbește mulțumit,
Căci moartea e neantul pe veșnicia-ntreagă”.

Aoleu, lugubru. Iarăși o să cad în depresie. Dar să mai caut în alte cărți. Poate găsesc o teorie mai optimistă: “Prietenia ne face mai fericiți, alungă nefericirea, dublându-ne bucuria și împărțind necazul”- Joseph Addison - asta chiar mi-a plăcut. Îmi place să petrec timp cu prietenii. Chiar astă seară o să dau un chef la mine acasă să fim mulți. Îi sun chiar acum. *(scoate o agendă și un telefon mobil)* Ia să vedem – Marius - a! Am uitat că l-au luat în armată; la fel și pe Mihai – ce să le fac dacă au terminat anul 4 cu brio. Eu îl repet de 3 ani și încă nu mă grăbesc. Geanina și Luminița- fete faine - păcat că s-au cuplat cu tipii de la Litere și nu mai vin în grupul nostru. Pe cine altcineva să chem: am găsit - Eugen, dar nu, e sâmbătă și sâmbăta merge la meci cu Știrbu’. Sunt steliști. Elena s-a măritat, Cornelia învață pentru restanță, Sergiu Șmecheru’ are piciorul în ghips de la încăierarea de pe faleză iar cu Gina n-am dat-o la pace. Nu pot să cred că nu mi-a mai rămas nimeni pe listă... Ce prietenie? Ce fericire? Și când nu sunt ei cu mine, ce mă fac? Poate că mai e vreo teorie mai realistă... *(se uită iar prin cărți)*

Mirela: Teorii o să găsești multe, dar asta nu e decât pierdere de vreme. Banii, dragostea, prietenii, drogurile, realizarea profesională, sexul, sunt numai câteva dintre ele. Le citeam și eu mai demult și mă aruncau mai mult în confuzie decât să mă ajute.

Tânăr 2- Ce tot spui tu acolo? Poate nu știi că sunt cel mai împătimit iubitor de filosofie din anul 4. Am bibliotecă întregă acasă.

Mirela- La ce bun, când nu ai reușit să răspunzi la întrebări simple ca acestea: De ce trăiesc? Ce mă poate face fericit?

Tânăr 2- Auzi la ea, întrebări simple. Sunt filosofi și poeți care au petrecut o viață încercând să răspundă la ele. Și vine ea să-mi spună că a aflat toate răspunsurile.

Mirela - Eu nu am afirmat asta. Dar cunosc pe cineva care are toate răspunsurile pentru că este numit ADEVĂRUL și ATOATEȘTIUTORUL. Peste puțin timp se va sărbători nașterea Lui. Decât să-ți risipești viața citind aberațiile altora, mai bine mergi să-L cauți și nu vei regreta. (Îi dă și lui o cutie și o pelerină). Pune aici întrebările și frământările tale și mergi la El. Ies unul în stânga, celălalt în dreapta.

SCENA 4

Tânăra 2- *(are în mână niște rețete, acte medicale)*. Cine a lăsat bolile și tot răul pe pământ? Oh, nu mai pot. Am crezut că, prin operație, medicii au extirpat orice urmă de cancer. Dar a revenit! Nu pot să cred că a revenit. *(plânge)*

Mirela - De ce plângi, Iuliana?

Tânăra 2- Uite-te la mine, este a treia oară când îmi revine cancerul și medicii nu-mi mai dau șanse de vindecare. *(Plânge pe umărul ei)* Am crezut că a trecut. A fost coșmarul copilăriei mele, locul unde au mers toate economiile familiei. Tu n-ai cum să înțelegi: analize, internări, tratamente dureroase, chimioterapie, căderea parului. La liceu, când erau 4 ani de când analizele îmi ieșeau normale, mi-a mai apărut o tumoare. Alte lupte, alt chin și speranțe deșarte. Mama s-a îmbolnăvit de nervi, tata și-a găsit altă femeie și s-a mutat. Ca acum să aflu că toate au fost în zadar și că boala a revenit în forță pe zone extinse, imposibil de operat sau controlat. Gândește-te, am 20 de ani, ar trebui să am toată viața înaintea. De ce mi se întâmplă toate acestea? De ce mă

pedepsește Dumnezeu?

Mirela: Îmi pare rău, nu am un răspuns care să te aline. Este o dramă și aș greși dacă aș spune că o înțeleg, sau că vorbele mele pot avea vreun impact. Știi însă că Dumnezeu nu este crud sau neiertător. Un verset din Biblie, cartea din care îmi place să citesc, spune că Isus a fost străpuns pentru păcatele noastre și că prin rănilor Lui suntem tămăduiți. Am văzut la noi la biserică mulți oameni disperați, cu boli fără speranță, care s-au rugat și s-au vindecat. Nu pot decât să-ți dau cutia și pelerina aceasta acum când se apropie Crăciunul. Du-I lui Isus durerea, boala, furia ta și nu pot decât să mă rog și să sper că pacea și vindecarea Lui vor veni peste tine ca această mantie.

O ajută să și-o pună pe umeri, o îmbrățișează și ies.

SCENA 5

Tânăra 3- *(intră scriind o scrisoare. Arată neîngrijit, disperată. Mimează scrisul și citește cu voce tare)* Dragă mamă,

Îți scriu acum în ultima zi a vieții mele ca să îmi iau rămas bun. Îmi pare rău că nu am fost fiica pe care ți-ai dorit-o. Am mers din greșeală în greșeală și acum am ajuns într-o situație fără ieșire. Știi că aveam doar 15 ani când am început-o cu discoteca și băieții. Am fost crescută independentă și apoi niște întâlniri și seri cu muzică nu mi se păreau o greșeală așa mare. La școală nu am avut chemare. Ce rost avea? Pe la 17 ani știam deja că prostituția este cea mai bănoasă meserie. Totul ar fi mers bine dacă nu-l întâlneam pe Ovidiu. El m-a inițiat în tainele furatului și tot el mi-a pus prima dată droguri în mână. La început am fost doar curioasă, doar toți de la DiscoDJ luau iarbă. Îmi pare rău că ai trecut prin toată rușinea aceea când te chemau pe la poliție și pe la tribunal. Îmi era milă de tine dar nu mai aveam ce face - eram dependentă și aveam datorii. M-ar fi omorât dacă ieșeam din afacere. Tu și tata nu ați observat, dar să știți că eu am luat lanțul de aur și verigheta din cutia de bijuterii lăsată de bunica. Le-am dat pe două doze. Erau o amintire frumoasă și știu că tu, mamă, voiai să mi le dai la nuntă. Dar am înțeles că nici căsătoria nu-i de mine; ce mamă ar fi avut copiii mei?

Să nu crezi că nu mi-am dat seama cât de mult greșeam. Am și eu o conștiință pe undeva. Nu-mi explic, pur și simplu nu am putut să mă schimb. Mă uit la fetele de vârsta mea și nu-mi vine să cred unde am ajuns eu. Am dat vina pe noroc, pe soartă, dar nici eu nu mai știu ce este. Nu are rost să mai cheltuiți pe doctori și pe medicamente cu mine. Nu sunt bună, dar drogurile îmi conduc acum viața. Nu mai e nici o speranță. Sunt obosită și deprimată. Nu-mi mai place nimic, viața mea nu mai are rost. V-am făcut destul rău vouă, rudelor și prietenilor mei adevărați.

Nu îndrăznesc să vă rog să mă iertați, pentru că ce am făcut nu merită iertare. Nu-mi rămâne decât să-mi iau viața ca să scăpați de o pacoste, de o epavă. (plângând) Rămâneți cu bine, cu drag Angela. *(așează scrisoarea undeva în fața scenei, rezemată de ceva)* Sper s-o găsiți aici după ce eu...

Scoate plângând un cuțit, dar când vrea să se sinucidă, intră Mirela.

Mirela: Stai! Nu face asta! În numele lui Isus, oprește-te!

Tânăra 3- Scutește-mă puștoaico cu predici religioase în momentul acesta. E viața mea și fac ce vreau cu ea. Oricum, ce Dumnezeu e acela să mă mai ierte pentru tot ce am făcut. Vezi-ți de biserica ta, sfânto.

Mirela: Greșești, nici eu n-am fost perfectă. Te cunosc de la Liceul Eminescu, veneai cu Ovidiu, distribuitorul nostru.

Tânăra 3 - *(lăsând mai jos cuțitul)* Ia stai, de unde-l știi tu pe Ovidiu? Și ce-i povestea asta cu "distribuitorul nostru"?

Mirela - Ți-am spus că n-am fost perfectă. În liceu am luat și eu iarbă, de câteva ori Extasy,

când nu aveam bani pastile amestecate cu alcool. Îl știu și pe Ovidiu, și pe Grasu' și pe cel poreclit John Ciuntu'.

Tânăra 3 – Cum? Imposibil? Și ești acum studentă? Ce minune s-a făcut cu tine? Deviza grupului nostru era: Toata lumea papă, nimenea nu scăpa. Tu cum ai scăpat?

Mirela - Am crezut în Cel care poate face minuni, în Cel care poate ierta și reabilita fizic și sufletește orice om.

Tânăra 3 - Prostii! Tu n-ai ajuns atât de jos ca mine. Am ajuns să-mi fie și mie scârbă de faptele mele. N-am călcat în viața mea într-o biserică. Cum crezi că m-ar primi Dumnezeu la El?

Mirela- Când Isus a venit în lume, au mers la El femei și bărbați care aveau sufletele putrede de păcate: desfrânate, vameși care au înșelat, tâlhari jefuitori și ucigași, farisei cu inimi necurate. Toți au fost iertați și primiți de El. Știu că-ți pare rău pentru greșelile tale, dar sinuciderea nu este o soluție. Te va arunca într-o veșnicie de remușcări și groază. Pe când poți să-I ceri lui Isus iertare și să fii salvată.

Tânăra 3 - *(pune jos cuțitul și întreabă timidă)* Chiar e posibil așa ceva?

Mirela: Fără îndoială; eu și alți tineri ca și mine care au mers cu păcatele și neputința lor la Hristos, suntem o dovadă vie a dragostei și milei Lui nemărginite. Am crezut doar și am luat decizia să nu mai fac și viața mea s-a schimbat definitiv. Și tu poți să sărbătorești anul acesta un Crăciun special. Mergi la ieslea Lui cu disperarea, deprimarea, dependența, păcatele tale. El este singura ta soluție. (îi pune și ei un cadou în mână și o mantie și ies din scenă)

ACTUL II

Personaje: aceleași în afară de Mirela

Decor - lumina este stinsă total pe scenă. Undeva în mijloc se așează o iesle cu o păpușă bebeluș. Deasupra ieslei se află o stea luminoasă, stinsă la început.

Întuneric total. Se aude melodia „Trei crai de la răsărit”. Din stânga și din dreapta intră tinerii cu pelerine și în mână cu cutiile de cadouri. Sunt deschise și au înăuntru lumânări aprinse. Se vede numai lumina lumânărilor, o strofă sau două din cântec. Ei merg dintr-o parte în alta a scenei. Deodată se aprinde steaua. Tinerii arata spre ea și se îndreaptă spre iesle. Când ajung, se aprinde lumina și ei îngenunchează pe rând și pun lângă iesle cutiile lor.

- Predica - se explică semnificația Crăciunului: Hristos este soluția trimisa de Dumnezeu pentru toți, pentru împăcarea oamenilor cu El. Magii – căutare - și noi trebuie să-L căutam. Ca daruri să-I ducem Lui neliniștile, problemele, tristețile, bolile, păcatele și să avem un Crăciun special care să fie o nouă naștere și pentru noi, un nou început.
- Li se dau tinerilor bucățele de hârtie și, în timp ce echipa de închinare cântă, sunt rugați să scrie pe ele ceea ce vor ei să ducă la picioarele lui Isus. Pe acestea pot să le ducă personal la iesle sau să le pună în niște cutii de cadouri care vor fi pe intervale și vor fi duse apoi.
- Încheiere - ceai și biscuiți.

7. TARGUL DE CRACIUN

Narator: vânzătorul de șosete i-a întors spatele omului îmbrăc

Personaje:

Narator,

Vânzătorul de șosete

Omul îmbrăcat în alb

Femeia îmbrăcată în blană

Femeia sofisticată

Vânzătorul cel tânăr

Un bărbat

Femeia de vârstă medie

Femeia bătrână

Narator: Târgul era îmbrăcat în atmosferă de sărbătoare. Pomii de crăciun scilipeau în lumina becuțelor. Vitrinele magazinelor ofereau mărfuri uimitoare și reduceri de preț și mai atrăgătoare. Târgul era plin de tot felul de mărfuri colorate și cumpărători pe măsură. Toți se grăbeau, se împingeau să ajungă la masa dorită și să-și termine de făcut cumpărăturile cât mai repede. Nimeni nu l-a observat pe omul îmbrăcat în alb. Poate doar albul nemaivăzut al hainei sale atrăgea pentru o clipă privirile trecătorilor. Nimeni n-a văzut de unde a apărut, dar la un moment dat era acolo. Omul în alb îi privea în liniște pe oamenii grăbiți în, apoi s-a oprit între două gherete. De lângă el, o voce morocănoasă i-a zis:

Vânzătorul de șosete: Ai venit ca să cerșești?

Omul în alb: Să cerșesc?

Narator: Omul în alb se uita îngândurat la mulțimea trecătorilor.

Omul în alb: Ce aş putea primi de la ei?

Vânzătorul de șosete: Atunci de ce stai aici?

Omul în alb: Ofer un cadou.

Vânzătorul de șosete: Încearcă să ademenеști pe alții. Nu ai nici măcar o sacoșă la tine.

Omul în alb: Eu am de oferit cadouri speciale. Și pentru tine am un caat în alb și nu i-a mai adresat nici o vorbă. A trecut ceva timp, dar nimeni nu i-a mai acordat atenție omului în alb. În final, o femeie îmbrăcată cu o blană s-a oprit în fața lui.

Femeia îmbrăcată cu blană: Ce se vinde aici?

Omul în alb: Viață veșnică.

Femeia îmbrăcată cu blană: Viață veșnică? Cum adică? Este vorba despre vreun medicament miraculos care îți prelungește viața?

Omul în alb: Nu. Eu nu ofer doar viață mai lungă, ci viață veșnică.

Femeia îmbrăcată cu blană: Eu sunt încă tânără, nu mă interesează viața veșnică. Caut ceva ce pot agăța de brad, ceva care să arate bine pe pomul de crăciun. Nu ai să-mi dai ceva marfă adevărată de Crăciun? Moș Crăciun, ieslea din Betleem, lumânări deosebite?

Omul în alb: Nu am. Crezi că aceste obiecte îți vor face Crăciunul mai frumos?

Femeia îmbrăcată cu blană: Cred că aceste lucruri dau o vrajă, o atmosferă deosebită casei.

Omul în alb: Da, probabil că vor da lumină camerei. Dar inimii tale? Cadoul meu ar lumina sufletul tău.

Femeia îmbrăcată în alb: Mi se pare că aici nu găsesc nimic din ce mi-ar trebui. La revedere!

Narator: Femeia îmbrăcată cu blană a pornit să-și continue drumul, dar după câțiva pași, s-a oprit. Parcă ezita. Mulțimea din jurul ei a împins-o mai departe. Până s-a făcut seară, câțiva oameni s-au mai oprit în fața omului în alb. Unii au râs de el, unii erau interesați, dar n-au mai așteptat răspunsul. Încet-încet, târgul a început să se golească de vânzători și de cumpărători. Omul în alb n-

a făcut nici o mișcare. În final, un vânzător tânăr i-a zis:

Vânzătorul tânăr: Mi se pare că ești începător. Cred că problema ta e că nu știi să ieși în evidență. Ai avea nevoie de reclamă, de ceva senzational. De exemplu, muzică pe care ai putea dansa, sau ceva de genul acesta. Crede-mă, oamenilor le plac chestiile astea. Iar tu stai doar aici în liniște și aștepti ca oamenii să vină la tine?

Omul în alb: Oamenii să vină la mine? Da. Eu am parcurs un drum nesfârșit ca să vin aici și să le dau Viața Veșnică. Eu stau aici în mijlocul lor, ei ar trebui doar să întindă mâna.

Vânzătorul tânăr: Măcar fă-te auzit, strigă ceva, cum fac și alții. Dacă vei fi puțin mai agresiv, o să vezi că îți vei vinde marfa mai bine. Trebuie să faci ceva ca să meargă treaba.

Omul în alb: Eu am făcut deja totul. Cine vrea cu adevărat, poate să audă liniștea mea și în gălăgia asta, și poate să mă observe între mulțimea de mărfuri.

Narator: Vânzătorul cel tânăr privea neîncrezător.

Vânzătorul tânăr: Dacă nu vrei, nu vrei. Un sfat ți-aș mai da: măcar împachetează-ți marfa frumos, așa o să pară mai mare, mai atrăgătoare.

Omul în alb: Nu las nimic să acopere ce am eu de dat. Dacă cineva este într-adevăr interesat, va vedea cât este de valoros cadoul meu. Este mai presus de toate cadourile din lumea asta.

Vânzătorul tânăr: Ei, nu prea ești modest... Dar ce se va întâmpla dacă stai aici până la Crăciun, în ploaie și frig, și să zicem că nu vinzi decât o bucată?

Narator: Omul în alb a început să zâmbească.

Omul în alb: Eu îl aștept chiar și pe acel om cu drag.

Vânzătorul tânăr: Mult noroc, atunci! La revedere!

Narator: A doua zi, mulțimea de oameni a revenit. Omul în alb stătea la locul lui, având în mână o tablă pe care scria: „**Har mântuitor, viață veșnică**”. Trecătorii au citit inscripția, dar cei care păreau interesați erau puțini. O femeie de vârstă medie a întrebât mirată.

Femeia de vârstă medie: Ce înseamnă „harul mântuitor”?

Omul în alb: Înseamnă că cei care își regretă păcatele, acelor li se vor ierta păcatele și vor primi Viața Veșnică.

Femeia de vârstă medie: Asta nu e pentru mine! Eu toată viața am făcut doar bine altora, eu nu am păcate.

Narator: Femeia a plecat supărată. La scurt timp, o femeie sofisticată încerca să descifreze ce scria pe tablă.

Femeia sofisticată: Viață Veșnică... și eu îmi doresc asta. Cine nu ar vrea să trăiască veșnic? Sper că vom face o afacere bună. Mai am multe de cumpărat, dar o să revin. O să fi aici și mâine, nu?

Omul în alb: Eu voi fi aici. Vă voi aștepta cu drag.

Femeia sofisticată: Voi reveni atunci. La revedere!

Narator: Dar degeaba a așteptat-o a doua zi, a treia zi, femeia nu a mai revenit. S-a oprit în schimb un bărbat, care era interesat cu adevărat.

Bărbatul: Har mântuitor, viață veșnică. De asta am nevoie neapărat. Cu cât îl pot cumpăra?

Omul în alb: Îl poți avea fără să plătești nimic. Prețul adevărat este de neplătit. Chiar dacă ai încerca să economisești tot timpul vieții, tot nu ai dispune de averea necesară. Eu am plătit deja în locul tău, ca tu să îl poți avea.

Bărbatul: Îl pot avea gratis? Lucrurile primite așa mi s-au părut întotdeauna suspecte. Pe de altă parte, tu ai plătit ca să mi-l dai mie cadou? Nu înțeleg, noi nici nu ne cunoaștem măcar.

Omul în alb: Eu te cunosc. Văd că inima ta e plină de durere și goliciune. De aceea vreau să îți ofer Viața Veșnică, vreau să te văd fericit.

Narator: Bărbatul s-a supărat rău de tot.

Bărbatul: Ce ai tu de-a face cu sentimentele mele? Asta e problema mea. Ce legătură ai tu cu mine? Mie nu-mi trebuie nimic gratis. Eu întotdeauna plătesc cum se cuvine.

Narator: Omul în alb se uita trist după bărbat. Următorul curios era o femeie în vârstă, simplă, cumsecade, care a ascultat explicația lungă despre cadoul ce era oferit gratis.

Femeia în vârstă: Înțeleg deja. Tu ierți păcatele, restabilești viețile distruse, vindecă sufletele rănite.

Acesta chiar este un lucru extraordinar! De asta ar avea nevoie băiatul meu! Eu aş dori din harul acesta salvator, pentru fiul meu.

Omul în alb: Dar eu vreau să vă dau cadoul meu dumneavoastră. Şi îl aştept şi pe fiul dumneavoastră...

Femeia în vârstă: Dragul meu, uită-te la mine, eu nu am nevoie de aşa ceva. Poate mai târziu. Dar fiul meu bea, este alcoolic... Nevasta l-a părăsit deja, iar el e distrus total. De dimineaţa până seara mă frământ din cauza lui.

Omul în alb: Dumneavoastră nu puteţi să îi duceţi cadoul meu. Dacă vine el aici, eu îi voi da cadoul meu personal. În felul acesta, el se va elibera din robia alcoolului. Dar acum, lăsaţi-mă să vi-l dau dumneavoastră.

Femeia în vârstă: Pentru mine nu e important acum. Poate într-o zi va fi. Dacă o să am probleme, te voi căuta, voi veni pentru cadoul tău. Până atunci, îl trimit pe fiul meu.

Narator: Dar nici fiul nu a venit. Omul în alb a auzit fel de fel de motive pentru care oamenii nu au vrut să accepte Viata Veşnică. În ultima zi, a fost cea mai mare aglomeraţie. Oamenii grăbiţi cumpărau mărfurile criticate zilele trecute. Vânzătorii oboseţi evaluau rezultatele afacerii la sfârşit de an. Au aruncat câte o privire batjocoritoare Omului în alb şi aşteptau să vadă cum o să suporte eşecul. Dar peste puţin timp, vânzătorii ironici au început să se ruşineze, deoarece li se părea că omul în alb stătea tot aşa ca şi în prima zi. Chiar dacă era stropită cu noroi, haina lui strălucea ca şi la început. Acest om încă mai aştepta pe cineva să vină. Abia mai circulau câţiva oameni, totuşi el aştepta. Un om cu un chip îndurerat s-a oprit în faţa lui.

Bărbatul: Te-am văzut de mai multe ori aici şi am citit ce scrie pe tabla ta. De fapt, eu mi-am făcut deja cumpărăturile de Crăciun, nici nu ştiu ce mai caut aici.

Narator: Bărbatul s-a uitat în ochii blânzi ai Omului în alb şi a fost cuprins de o căldură deosebită. Gânduri neconcepute, tănuite în adâncul sufletului, dintr-o dată au revenit la suprafaţă.

Bărbatul: Simt că ceva lipseşte din viaţa mea. Îmi este frică de venirea Crăciunului, chiar dacă în fiecare an îl aştept cu bucurie. Apoi, când e aici, nu ştiu ce să fac. Întotdeauna am o senzaţie de neîmplinire, de dezamăgire. Dar poate că darul tău... Ce crezi, m-ar putea ajuta?

Omul în alb: Desigur că te-ar ajuta. Acesta e motivul pentru care eu îl ofer.

Narator: Bărbatul şi-a întins mâna cu dorinţa de a-l lua.

Bărbatul: Îmi doresc asta atât de mult!

Narator: Şi Isus şi-a întins mâinile rănite de cuie spre el. Vânzătorii degeaba îşi ascuţeau privirile că n-au văzut nimic. Ce i s-a dat acestui bărbat? Oare din ce cauză i s-a luminat faţa tristă? Bărbatul însă ştia că aceste mâini nu îi ţin doar palmele, ci întreaga sa fiinţă, întreaga lui viaţă.

Când a sosit ajunul Crăciunului, în mii de case s-au aprins lumânările, se auzeau melodiile colindelor. Oamenii stăteau în jurul pomului de crăciun îmbrăcaţi cu haine frumoase, zâmbeau unii la alţii. Totuşi cei mai mulţi au simţit doar vraja momentului, care se sfârşeşte de îndată ce se sting lumânările. Dar era un cămin de unde strălucea un alt fel de lumină... Era o familie, în care bucuria nu a încetat o dată cu trecerea sărbătorilor...

8. NU AVEM LOC PENTRU EL!

Decoruri:

În spate pictat un oraș mare, modern. În față ca niște clădiri pictate una lângă alta cu niște uși care sunt mobile, se pot deschide. Decorațiuni de Crăciun la uși, peste tot. Ghirlande, un brăduț în fața unei uși, un moș crăciun în fața alteia. Se aude gălăgie, zgomote de oraș, râsete de petrecere.

Povestitorul:

Este seară, dar nu o seară ca oricare ci Ajunul Crăciunului, adică a Nașterii lui Hristos pe pământ. Știm cu toții povestirea Nașterii Lui în Betleem, într-o iesle, vizitat de păstori și mai târziu de către magi. O știm așa de bine încât ni se pare deja o reclamă obișnuită de sărbători, un vers al colindelor strămoșești ori o predică din ziua de Crăciun. Sunt așa de frumoase filmele, felicitările, versurile cu un prunc mic în iesle, încât nimeni nu-și mai pune măcar problema de ce nu a fost loc pentru el într-o casă obișnuită. Nu-i așa că nu vă deranjează deloc asta? (scurtă pauză). Dar dacă evenimente ca cele de la Nașterea lui Isus se întâmplă și astăzi? Dacă am privi puțin altfel acest minunat eveniment și l-am muta în zilele noastre și în orașul nostru.... (numele orașului aici)

În timp ce povestește intră Iosif cu Maria însărcinată, mergând greu. Sunt îmbrăcați în haine evreești de pe timpul lui Isus. Au 2-3 boccele în mână.

Așadar Iosif și Maria, o familie de iudei, au călătorit până în orașul nostru cu niște treburi foarte importante. Nu contează ce treburi dar problema e că au fost atât de importante încât au venit în ciuda evenimentului care trebuia să se întâmple curând- nașterea primului lor copil.

Aceștia purtau cu ei nu doar greutatea unei sarcini aproape de termen ci și un mare secret spus lor chiar de Dumnezeu prin îngerii Săi: copilul care avea să se nască era ceva ce nici o experiență medicală sau genetică nu a reușit până acum să facă- un copil născut doar din mamă și Duhul Sfânt. Un copil care avea să fie Mesia cel mult așteptat care va salva sufletele celor pierduți. Cu privire la expresia *mult așteptat* încă nu știu ce să cred. În orașul nostru sunt multe suflete care ar avea nevoie de salvare. Dar ia să vedem dacă are cineva loc pentru Isus?

Iosif – bate la o ușa.

- Alo, domnule, vă rog deschideți! Soția mea este însărcinată și căutăm un loc în care să înnoptăm.

Iese o persoană îmbrăcat elegant cu uniformă ca un recepționar:

Recepționarul-

- Da, domnule, spuneți cu ce vă pot ajuta?

Iosif:

- Căutăm o cameră! Asta este o casă de oaspeți, nu e așa?

Recepționarul-

- Este un hotel sau ... cum vreți dumneavoastră să-i spuneți...

Iosif:

- Deci, aveți locuri?

Recepționarul-

- Îmi pare rău dar nu vă cunosc. Prietenii mei l-au rezervat în întregime așa că acum nu vă pot primi.

Iosif:

- Dar nu este vorba numai despre noi, este vorba despre Isus. Poate ați aflat din proorocii că El va mântui oamenii, va fi Mesia. Nu aveți nevoie de un astfel de Salvator?

Recepționarul-

- Am auzit eu ceva povești dar asta nu mă încântă deloc. Atâta timp cât nimeni din prietenii mei nu-L cunosc, eu de ce să fiu altfel? Ei sunt foarte importanți pentru mine. Tot ce spun ei e sfânt. Și ce-o să zică lumea, ceilalți? N-aș vrea pentru nimic în lume să mă cert cu ei, să

mă vorbească de rău.

Iosif:

- Dacă nu pentru ceva din lume, poate o faceți pentru ceva din cer- viața veșnică! Nu aveți un loc pentru Isus?

Recepționarul-

- Îmi pare rău domnule, este plin deja, v-am spus. Încercați în altă parte, mai sunt hoteluri.
- Le închide ușa.

Povestitorul:

- Recepționarul avea dreptate- cum orașul nostru are locuitori (pune numărul corect din orașul tău), sunt încă multe alte suflete care trăiesc în păcat și L-ar putea primi.

Iosif și Maria merg puțin apoi merg la o altă ușă. Deasupra intrării este o pancardă mare: **HOTEL EDEN**.

Iosif (către Maria):

- Uite, îmi place numele asta, este din Cartea Sfântă! Poate sunt oameni evlavioși înăuntru. Hai să încercăm!

Bat la ușă.

Iese un tânăr cu blugi rupți, cu creastă, o sticlă de alcool în mână iar de o parte și de alta o fată machiată strident, fustă scurtă și un travestit (băiat îmbrăcat în fată). Se aude muzică rock, râsete Iosif (Dându-se un pas înapoi):

- Bună seara!

Tânărul:(vorbește lălit ca un om beat și se clatină, sughite din când în când)

- B- b-bună! Ești client sau pp-pește? (o vede pe Maria în spatele lui) O, ai adus o fată! Ne trebuie, ad-o aici! Dar e cam îmbrăcată pentru meseria asta. Cât vrei pe ea? Da stai... nu cumva e însărcinată? Nu, nu... nu ne trebuie așa ceva. Noi lucrăm numai cu fete sănătoase, fără probleme. (dă să închidă ușa)

Iosif:

- Domnule, credeam că aici este un hotel. M-am uitat la nume și asta ne-a atras.

Tânărul:

- Este un fel de hotel, e al meu, iar pentru cei care știu să prețuiască plăcerile vieții, aici chiar este RAIUL!

Iosif:

- Domnule dar... soția mea trebuie să nască. Va aduce pe lume un prunc special care va ierta păcatele multora. Trebuie doar să-L primiți ...

Tânărul:

- Auzi, nu am nevoie de nimeni să mă arate cu degetul și să mă facă păcătos. Știu și singur, dar asta face toată lumea și nu-mi bat capul. Ce, o să ne trimită bebele tău pe toți în iad? Cum încă nu s-a născut și mai trebuie să și crească... o să mai dureze, așa că nu ne tulbura distracția. Caută alți fraieri să stea pe lângă poala babelor la biserică.

Intră și trăneste ușa.

Povestitorul:

- A doua încercare a fost tot fără succes. Dar, responsabil, Iosif nu se lasă ușor și este hotărât să găsească un loc de cazare înainte de începutul durerilor nașterii.

Bat la o ușă pe care scrie mare **Hotel Dolar**.

Iosif:

- Domnilor, deschideți. Este urgent!

Iese un domn îmbrăcat în costum, cu cravată, are în mână o servietă.

Iosif: (către Maria)

- Însfârșit am dat de un om cumsecade, de un domn adevărat. Bună seara domnule!

Domnul (uitându-se de sus la ei):

- De ce bateți așa? Aici este un hotel select, ați putea deranja clienții. Nu ați auzit de sonerie?

Iosif:

- Domnule, ne scuzați, dar nouă ne trebuie cazare urgent. Soția mea trebuie să nască. N-o puteți lăsa în stradă...

Domnul:

- Dacă trebuie să nască, locul ei este la spital. Eu nu sunt centru de caritate aici.

Iosif:

- Domnule, vă rog. Nu vrem pomană, noi plătim cât trebuie...

Domnul: se plimbă în jurul lor privindu-i disprețuitor

- Aveți cu ce plăti spuneți? După cum arătați nu cred că sunteți milionari. Știți, pentru mine banii sunt foarte importanți. Zi și noapte, chiar și acum de Crăciun mă chinui să fac bani. Nu cred că voi îmi puteți da vreo ofertă bună.

Iosif:

- Domnule nu știu cât de mult te vor încânta banii noștri dar avem și altceva de oferit, mai bun decât orice comori.

Domnul:

- Hmmm, aveți ceva proprietăți undeva de vânzare? Ori acțiuni moștenite de la vreun unchi bogat? Sau... (se uită repede într-o parte și în alta și întreabă mai încet) sunteți hippy din ăia care călătoriți din loc în loc și vindeți droguri? Să știți că mă interesează...

Iosif:

- Nu, domnule, nimic din toate acestea. Nu avem nimic de vânzare ci ceva gratuit. Pruncul care se va naște va dăruia iertare și viață veșnică celor care îl vor primi în viața și inimile lor.

Domnul:

- Ce ciudați! Credeți că mă încântă ceva așa ezoteric, nevăzut? Eu sunt om de afaceri! Mă interesează câștigurile sigure și palpabile, nu poveștile! Mă scuzați dar pentru camerele libere am primit oferte mai avantajoase. Mergeți acum, sunt ocupat, timpul costă bani!

Le închide ușa. Maria și Iosif se așează dezamăgiți pe bagaje, oftând.

Povestitorul:

- Mare dezamăgire au avut cei doi. Dintr-un oraș plin de suflete care au nevoie de Mântuitor, nimeni nu era dispus să le deschidă ușa. Dar deodată, au auzit un sunet salvator. Undeva cânta tare o casetă cu colinde creștine. S-au apropiat de acea casă și au văzut pe ușă scris ceva...

O chirlanda rotunda din crengi de brad e atârnată de ușă și în ea o hârtie cu scris mare: OM BUN. Deasupra ghirlandei e prinsă și o stea.

Maria: (mergând legănându-se spre ușă)

- Aici scrie om bun, poate că este exact locul unde trebuie să ajungem. Și uite și o stea, exact ca în proorocie, o stea va fi în locul în care El se va naște. Poate este o persoană credicioasă care știe povestirea Nașterii și ne va primi cu drag.

Iosif:

- Am un sentiment ciudat că nici aici n-o să avem loc... dar hai să încercăm.

Bate la ușa. Iese o femeie cam la 50 de ani, îmbrăcată cuviincios, simplu, cu un șorț de bucătărie în față.

Femeia:

- Bună seara oameni buni! Ați venit cu colindul? Multe cete de colindători au trecut pe aici zilele astea. Știți, eu întotdeauna îi primesc. Cum să nu ascult colindele despre Isus.

Iosif:

- Deci știți despre Isus, despre adevărata semnificație a Crăciunului?

Femeia:

- Cum să nu știu, eu sunt femeie credincioasă, fac pomeni, merg la biserică. Am fost la slujbă la Paște și mă duc și mâine la Crăciun. Am dat și bani la construcția unei mănăstiri. Toți oamenii știu că sunt evlavioasă. Spuneți, vreți niște prăjiturile, aveți pregătit un colind?

Iosif:

- De fapt soția mea trebuie să nască... Avem nevoie de un adăpost...

Femeia:

- O, păi de ce nu spuneți așa. Eu am adrese la toate adăposturile pentru săraci din oraș. Și de la casele de copii. V-am spus că sunt o femeie a Domnului, eu cum văd un sărac îi și sar în ajutor. Merg și cu mâncare câteodată la aceste centre. S-a scris și în ziar despre mine, iar o organizație de femei mi-a dat o diplomă pentru cea mai bună voluntară a anului.

Iosif:

- Eu mă gândeam că ați vrea să-L primiți pe Isus, Pruncul Divin, în inima și viața dumneavoastră...

Femeia:

- Să-L primesc? Dar pentru ce dacă eu sunt deja o bună creștină? Întrebați orice vecin cât de repede le sar eu în ajutor. Sunt binecunoscute faptele mele. Uite acum imediat mergem cu plăcinte la o văduvă cu mulți copii. Le-am dat și un pat de Paști că nu aveau toți, acum le-am cumpărat și ceva șosete de iarnă. În vară eu l-am dus pe cel mic la spital când și-a rupt mâna.

Iosif:

- Dar voiam să vă întreb ceva... Nu ce ați mai făcut ci cum stați cu sufletul? Păcatele vă sunt iertate? Asta numai El, Mesia poate să facă și prin credință, nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.

Femeia nervoasă:

- Mă grăbesc să merg la orfani și nu am timp de mojiți ca voi care mă fac păcătoasă și lăudăroasă! Lasă că știe mai bine Domnul cum sunt eu. La cât bine fac la toți, e imposibil să nu mi se țină cont acolo la balanța păcatelor! Mai bine mergeți de aici. Să nu vă mai văd și nici pe plodul vostru!

Le trânteste ușa. Iosif și Maria merg puțin mai încolo și se așează jos. Maria geme și se ține cu mâinile de burtă.

Iosif: (îi pune mâna pe umăr, privește în jos trist)

- Îmi pare rău.. părea un oraș frumos, mare, este plin de beculțe și decorațiuni. Mă gândeam că o să găsim înțelegere și o să ne primescă cineva pe aici.

Se aude un efect de muget de animale, behăit de oaie.

Maria:

- Iosif, auzi ce aud și eu?

Iosif:

- Adică cântece de petrecere, artificii, dopuri de șampanie.... ? Lumea petrece, e Ajunul Crăciunului.

Maria:

- Nu asta Iosif, eu aud animale. Trebuie să fie un staul sau ceva pe aici pe aproape.

Iosif:

- Un staul, fii serioasă! Țsta e un oraș, de unde animale?

Maria:

- Ascultă cu atenție. Poate crește cineva prin spatele blocurilor acelea.

Iosif se ridică, ascultă puțin:

- Ai dreptate, aud și eu acum. Știi, m-am gândit că după 2000 de ani, omenirea va avea ceva mai bun pentru Nașterea lui Isus decât un grajd de animale. Credeam că acum știu mai multe despre El și că îl vor primi... Hai să ne adăpostim acolo.

O ajută să se ridice, apoi ia boccelele în mână și o ia înainte. Maria se clatină și se reazemă gemând de ușa femeii la care au fost ultima dată. 2 persoane îmbrăcate în îngeri vin și o susțin să meargă după Iosif. Femeia vizitata ultima data iese cu un coș în mână, îmbrăcată de plecare și vede îngerii depărtându-se cu cei doi. De uimire scapă jos coșul și ceva pachete se împrăstie, șosete de copii. Sare să le adune:

Femeia:

- O, pomana mea, pomana mea! Doamne! Doamne!

O. CADOU DE CRACIUN

sceneta evanghelizare

Decoruri-

Scena I

În stanga scenei interior de casa romaneasca de clasa mijlocie. Un brad mic împodobit sta într-o rană unde va mai în spate. Tatăl sta pe o sofa și citește ziarul, mama la o masă, taie ceva legume. Un băiat 6-7 ani sta și se joacă pe jos cu o mașină. O fetiță cam 10 ani își face temele la o masă mai mică.

Se aude o bataie în ușă

Tatăl:

- E cam târziu. Cine să fie? (catre soție) Așteptam cumva musafiri?

Soția:

- Din câte știu eu nu. Poate vre-o vecină a rămas fără făină pentru mamaligă și vine să ceară.

Tatăl:

- Păi... și să-i dau drumul?

Fetița:

- Tati, Nenea Mitică, bătrânul care sta la colțul străzii ne-a învățat să fim buni cu vecinii noștri și cu oamenii în nevoie.

Sotul (lasând ziarul și mergând spre ușă):

- Hai că mă duc eu să vad cine e.

Într-o clipă se intră cu un grup de colindători. Conducătorul este un băiat mai mare cu o chitară.

Colindătorul șef:

- Bună seara, domnule, putem să vă vizităm și să vă cântăm niște cântece?

Sotul:

- Niște cântece? O, parca pe tine te cunosc, ești băiatul vecinului de peste drum. Dar cu ce ocazie?

Colindătorul șef:

- Domnule, știți noi suntem creștini și în noaptea asta sărbătorim Crăciunul. Și acesta este obiceiul nostru că să mergem și să vestim prin cântec nașterea marelui Rege, Fiul lui Dumnezeu.

Sotul:

- A, păi dacă este despre Dumnezeu, atunci vă invit să cântați. Eu și familia mea suntem niște oameni religioși. Și ne place să auzim colinde. .

Colindătorii se aliniază frumos cu fața spre public și cântă 1-2 cântece de Crăciun despre Nașterea lui Hristos (care vorbesc despre Isus ca Dumnezeu). Cei doi soți și copiii vin lângă ei și îi privesc.

Sotul (la final):

- O, foarte frumos ați cântat. Mulțumesc că ați venit și pe la noi. Uite soția mea o să vă aducă ceva plăcinte și bani dacă mai stați.

Colindătorul șef:

- Nu, mulțumim dar e târziu și trebuie să mai mergem și pe la alți vecini și prieteni.

Mulțumim că ne-ați primit! Dumnezeu să vă binecuvănteze! Crăciun fericit!

Toți copii dau mână cu stăpanii casei și ies spunându-le Crăciun Fericit!

Dupa plecare fiecare din camera se intoarce la locul lui. Tata deschide ziarul dar il tine cu susul in jos, se uita in alta parte ganditor.

Baiatul (se iuta la el si la ziar si vine razand):

-Tati, dar eu cred ca nu poti sa citesti ceva asa. L-ai pus cu fundul in sus!

Si fata se uita la el si rade iar tatal il aseaza bine.

Sotia:

- La ce te gandeai?Am vazut ca ai ramas asa...

Sotul:

- Nu stiu, ma gandeam la copii astia care au venit si la cantecul lor. Parca am auzit eu ceva despre Isus pe la televizor, am mai auzit colinde si plugusoare. Ca pe la biserica nici nu stiu de cand n-am mai dat. Era un copil dragalas intr-o iesle parca. De ce ei au cantat despre Dumnezeu care s-ar fi nascut pe pamant. Cum vine asta?

Sotia da din umeri:

- Nici eu nu stiu de ce il numesc asa. Stiam ca Isus Hristos a fost fiul Mariei si a lui Iosif. Cand eram tanara mergeam pe la manastiri in pelerinaj dar nu prea imi aduc aminte povestea.

Fetita: (bagandu-si caietele si cartile in ghiozdan)

- Gata cu temele de vacanta. Tati, eu am auzit despre Isus.

Baiatul:

- La ora de religie?

Fetita:

- Si acolo dar am si doi colegi la scoala care sunt pocaiti. Iar Nea Mitica, vecinul, ne spune uneori povestiri despre El- cum sa fim buni, sa nu ne batem, sa vorbim frumos, sa ajutam saracii, sa ascultam de parinti...

Baiatul:

- Da, si eu am auzit povestirile lui.

Sotul:

- Si ziceti ca v-a invata despre toate lucrurile astea bune? Chiar si sa ascultati de parinti? Eu care credeam despre pocaiti ca sunt doar niste oameni saraci, usor influentabili, care nu au biserici si care nu respecta traditiile noastre crestine...

Fetita:

- Ba da, tata, au si ei cladiri unde se inchina, au biserici. Si au multe sarbatori frumoase. Acum de Craciun am auzit ca isi fac si ei daruri unul altuia.

Sotia:

- Serios? Si ce mai stiti despre dumnezeul zeul lor? Cu ce v-au impuiat capul?

Fetita:

- Nu prea multe, doar ca Flavius, baiatul vecinului care a fost aici cu grupul de cantareti, era inainte un vagabond. Se lasase de scoala, bea, se luase cu un grup de baieti rai care luau droguri si furau motorete. Stii ca anul trecut a ajuns si la inchisoare din cauza asta. Nu asculta deloc de parinti.

Mama:

- Da, am auzit parca.

Fetita:

- Cand l-au eliberat, Nenea Mitica l-a luat la el la biserica. Nu stiu ce s-a intamplat acolo sau ce a auzit dar acum e schimbat de tot, nu mai face acele lucruri rele. Pana si parintii lui s-au facut credinciosi.

Baiatul:

- Da, tati, uite el mi-a reparat masinuta si de multe ori imi da bomboane cand ma vede la poarta.

Sotul (ganditor):

- Oamenii nu se schimba peste noapte. Si mai ales nu din cauza unei povesti cu ingeri si bebei in iesle. Ceva s-a intamplat cu el....

Iarasi tacere, copii se joaca impreuna pe jos cu jucarii, mama aduce de undeva o oala si pune in ea un pui intreg la fiert. Tata citeste ziarul dar are perioade cand il pune jos si se gandeste.

Baiatul:

- Mami, tati, dar noi de ce nu sarbatorim Craciunul? Adica... de ce nu mergem si noi la biserica?

Tata:

- Pai cum nu sarbatorim? Uite avem brad, prajituri, ceva carnati de la bunica-ta de la tara, acum o sa fiarba si gaina.... Ceva cadouri sub brad de la Mos Craciun la noapte...

Fetita:(se duce langa el)

- Nu cred ca asta inseamna Craciun, tati. La noi este mereu la fel, impodobim bradul, mama se speteste cu curatenia si mancarurile, vine unchiul Vasile si va imbatati in seara de ajun, apoi, cand crezi ca noi am adormit, ne pui cadourile, chipurile de la Mosul, sub brad. Pe cand vecinii nostri credinciosi merg la biserica, sunt plini de bucurie si vestesc tururilor despre acest zeu care S-a nascut pe pamant pentru oameni. Eu cred ca nu e o poveste si ca acest Isus chiar a venit acum 2000 si ceva de ani. Ar trebui sa-l auzi pe Nenea Mitica povestind despre El. Noi primim ceva haine noi, rechizite de scoala si cateva dulciuri sau jucarii care se strica repede dar ei parca primesc un alfel de dar.

Tacere cateva momente. Mama mesteca in oala.

Mama:

- Si mi-e mi-ar placea sa stiu mai multe despre Isus. Ma gandesc ca Nea Mitica e singur, nu am auzit sa aiba copiii si nu cred ca are nici placinte de Craciun. Oare s-ar supara daca l-am vizita? El nu ne cunoste bine.

Fata:

- Nu, Mami, el e bun cu toata lumea. Si daca cineva sta sa asculte, el sigur e gata sa ne povesteasca despre acel om minunat.

Baiatul:

- Da! Sa mergem, sa mergem! Te rog, tati, hai si tu!

Tata:

- Pai pana la urma a fost om sau zeu? Nu stiu daca batranul asta ne poate lamuri dar cred ca putem merge o vizita scurta pana se face mancarea.

Copiii:

- eeee! Ce bine! Hai sa mergem!

Mama:

-Doar ce pun oala asta la foc mic si pot merge si eu. Ies impreuna. Mama ia un platou acoperit.

Scena II

Camera simpla, un batran imbracat in camasa alba citeste Biblia la o masa simpla de lemn. Alaturi de masa sunt 4 cutii mari de cadou impachetate frumos, cu diverse culori. Inauntru intr-una sunt niste gunoae (impachetata cu negru), in alta cutie este o papusa bebel infasata (impachetata cu roz), intr-una este o biblie mare, (impachetata cu galben) in alta o cruce de lemn (impachetata cu rosu). Au funde mari

Bataie in usa.

Mosul (vorbeste foarte bland):

- Intra, oricine ai fi, daca ai inima buna.

Intra parintii si cei 2 copii salutandu-l cu Buna seara, respectosi.

Mama:

- M-am gandit sa va aducem niste placinte de Craciun.

Copiii saluta si ii sar pe genunchi.

Tata:

- Ne cerem iertare ca am indraznit Domnule Mitica, noi suntem aici vecini si am venit aici ca sa ne dai niste lamuriri daca ai timp. Am auzit multe despre dumneata de la copii si am vrea sa stim si noi mai multe despre Isus cel sarbatorit la Craciun si anume de ce il numiti voi pocaitii Dumnezeu.

Mosul:

- Cum sa nu am timp, tot timpul pe care il mai am pe pamant este al Domnului! Veniti si asezati-va aici pe pat si am sa va povestesc despre El. Dar v-am intrebat daca sunteti oameni buni, cum va este inima?

Mama:

- Pai... ce sa zicem, ca toti oamenii. Cateodata buni, cateodata rai... Dar de dat in cap nu am dat la nimeni. Si cand avem cu ce, mai facem si cate o fapta buna, mai dam bani la cersetori... O data pe an nevasta-mea merge la biserica si plateste un pomelnic pentru toti, pentru rugaciune pe tot anul plateste...

Mosul:

- Nu v-am intrebat ce fapte faceti ci daca sufletele voastre sunt curate sau ingreunate de pacat.

Baiatul:(cu capul in jos)

- Eu... mai mint cateodata..

Fata:

- Da, si eu am spart geamul de la usa si am dat vina pe copiii vecinilor.

Tata: (aspru)

- Asa ai facut? Si abia acum spui?

Mosul:

- Macar copiii sunt sinceri. Dar voi, cum stati cu greselile? Sunteti perfecti?

Tata: (se uita in jos spre cadouri)

- Pai... nu stiu ce sa zic. (pauza) Dar de fapt noi am venit sa ne spui povestea Craciunului.

Mosul:

- Stiu bine asta si povestea deja a inceput. Vad ca te uiti spre cutia asta (o ia pe cea neagra si i-o da. Tata face un semn ca si cum e foarte grea, il trage in jos). Poti s-o deschizi, e pentru tine.

Tata:(icnind o aseaza pe pat)

- Dar ce ati pus in ea? Doar nu pietre. Si cum sa fie pentru mine? Cine v-a dat cutiile astea ca e prea devreme pentru Mos...

Batranul ii face semn s-o deschida si el da hartia la o parte apoi o pune repede jos si se tine cu mana de nas, ridica cate ceva, gunoaie murdare

Tata:

-Pfuuu! Dar ce-s cu imputiciunile astea? Miros oribil, sunt gunoaie! Si pareea asa frumos pe dinafara! Ce cadou mi-ati facut?Va bati joc de mine? Poate e mai bine sa mergem.

Mosul:

- Nu te grabi, ca o sa-ti explic, si apoi mai am cadouri aici care va asteapta. Nu e o gluma ci are un inteles cutia. Asa sunt si oamenii, frumoși, buni, credinciosi pe dinafara, dar

inauntru stricati, indreptati spre rau, plin de intentii si ganduri murdare. Toti de la caderea lui Adam si a Evei incoace suntem asa. Si cum faptele rele ne iau pacea si ne fac sa ne simtim oribil, atunci aleargam pe la locuri sfinte ca sa capatam iertarea. Dar orice gunoi ca acesta pus pe orice altar, va fi tot gunoi, nu se va transforma in altceva. Am dreptate?

Copiii:

- Da, ai dreptate! Tot gunoi ramane!

Batranul:

- Da, si va continua sa miroase si sa se strice pana dispare, se descompune de tot.

Tata:

- Domnule eu nu inteleg povestile tale. Eu tot astept sa ne spuneti despre acel zeu, Isus si de ce spuneti ca este chiar Dumnezeu care s-a nascut.

Batranul:

- Pentru ca toti oamenii, indiferent de tara, culoarea pielii ori situatie sociala sunt pacatosi si indreptati in natura lor spre rau si nimic nu i-a putut salva, erau condamnati la moarte si fizica si spirituala. Atunci Dumnezeu, Creatorul a toate, s-a gandit la o salvare. Cineva trebuia sa faca ceva pentru toate pacatele omenirii, ca oamenii sa poata fi iertati si sa mearga in rai. Dar un simplu om nu putea avea astfel de puteri magice pentru ca oamenii sunt ...

Baiatul:

- Pacatosi.

Batranul:

- Bravo, copile. Uite pentru ca ai stiut raspunsul corect, iti dau acest cadou. (ii da cadoul roz si copilul il desface)

Baiatul:

- O, uite! O papusa bebe! Ce frumos! Multumesc Domnule dar eu preferam o masina. Am scris asta si in scrisoarea catre Mosul.

Batranul:

- Tu stii ce reprezinta papusa asta? (incepe o muzica de craciun pe fundal). Acum 2000 si ceva de ani, marele Dumnezeu a trimis pe pamant pe Fiul sau, o parte din El insusi! Si nu a venit ca o stafie care sa tune si sa fulgere pe aici ci a venit ca un simplu copilas. (Se aprinde o stea si lumineaza un staul undeva in dreapta. Maria, Iosif si o papusa bebe sunt acolo) S-a nascut intr-o tara Iudea, in Betleem si pentru ca nu a mai fost loc in casele oamenilor, nasterea a avut loc intr-un staul de animale. Maria si Iosif L-au culcat intr-o iesle.

Fetita:

- Chiar asa? Un fiu de Dumnezeu sa fie cu animalele? De ce nu intr-un palat?

Batranul:

- Chiar asa a fost si sunt multe dovezi istorice si stiintifice ca nu este doar o poveste ci adevar. El a venit ca un copil simplu si umil dar multe semne de atunci au vestit ca El era de fapt un mare rege si un mare zeu: niste pastori au vazut ingeri pe camp care le-au spus sa merga sa-L vada pe Mesia care va mantui lumea (intra pastori si se inchina la Isus). Mai tarziu niste magi intelepti au vazut o stea minunata care a rasarit atunci si au venit si ei sa-l viziteze si sa-i aduca daruri. (intra 3 magi si ii pun daruri, se inchina. Apoi se stinge steaua si ies maria, iosif...)

Mama:

- Ce minunat! E frumoasa povestirea asta. Si ce s-a intamplat cu pruncul cand a crescut? Stii, noi mamele ne facem mereu griji cum o sa fie, ce o sa ajunga copilul, daca va fi ascultator si cand va creste, daca va fi bun lucrator sau un betiv, un om rau...

Batranul:

- Pentru ca m-ai intrebat, uite, iti dau si tie un dar. (ii da cutia galbena. Ea o desface si scoate biblia). Acea este cartea in care gasesti povestita in amanunt toata viata acestui

copil. In El nu a fost niciodata pacat sau rautate, a devenit un mare invatator, a vindecat oameni, i-a inviat pe unii, altora le-a iertat pacatele si le-a dat pace oricat de rai ar fi fost ei.

(intra Isus adult cu multi in jur, ii invata(...). Cineva aduce intr-o targa ologul si Isus seroaga si ologul se ridica. Apoi iese urmat de ceilalti).

Batranul: (aratand spre biblie)

- O puteti citi cu totii, este despre planul lui Dumnezeu cu omenirea inca de la inceputuri. Un crestin care nu cunoaste aceasta carte si viata lui Isus, care nu stie ratiunea de a se numi asa si nu a aflat intentia lui Dumnezeu de a salva pacatosii, degeaba pretinde ca este CRESTIN si foloseste acest nume!

Mama:

- Ce frumos, Domnule! O sa citesc sa vad ce s-a intamplat cu pruncul. Orice parinte isi doreste pentru copilul lui sa ajunga bine.

Fetita:

- Nea Mitica, dar tu mi-ai povestit alta data ca de fapt acest Isus poate sa ne ierte si noua pacatele, nu doar celor de atunci, din vremea Lui...

Batranul:

- Fetita inteleapta, am si pentru tine un dar.(ii da cutia cu rosu din care ea scoate crucea). Marele rege Isus a crescut intradevar dar nu a trait decat 33 de ani pe pamant. Marea Lui misiune aici nu era doar sa fie invatator, vindecator sau altceva, nici sa ajunga un imparat pamantean cu palate si posesii. De fapt El a venit sa moara pentru oamenii pacatosi, sa plateasca astfel pacatul lor.

(Intra Isus cu o cruce in spate, cu o haina rupta, insangerata, un soldat roman il loveste cu biciul, el trece mergand greu, cu multi in jur imbracati in iudei care striga: Rastigneste-l! La moarte!)

Tatal:(uitandu-se la crucea mica)

- Tulburator... Domnule, stiam ceva despre povestea Pastelui dar chiar nu inteleg cum de au putut face asta. Ce rau le-a facut? Nu are nici o logica. Daca era Dumnezeu putea sa-i spulbere, sa-i trasneasca cu un fulger....

Batranul:

- Nici un rau nu a fost in El, nici un pacat si tocmai in aceasta a stat puterea jerfei Lui. A murit pentru ca de atunci toti oamenii care doresc sa poata primi iertare de pacatele lor, eliberare. Cand esti judecat, un condamnat la moarte, si cineva vine si spune ca primeste el pedeapsa in locul tau, esti un om liber. Nu are logica pentru noi oamenii, dar asta era singura solutie de salvare. Era prea mare prapastia intre omenire si Dumnezeu, firea omului indreptata spre pacat nu poate fi corectata prin fapte sau alte traditii.

Fetita:

- Domnule, dar tu ne-ai mai povestit ca El dupa 3 zile a inviat si s-a dus in rai la Tatal Dumnezeu. Cum mai poate acum sa ma ierte pe mine, sau pe mami, pe tati?

Batranul:(luandu-i crucea din mana si ridicand-o sus)

- Nu este greu. Crucea aceasta pe care a fost sangele Lui, are efect si astazi. El nu ne-a parasit ci ne poate auzi oricand ii cerem ajutorul in rugaciune. Iar daca vrem darul iertarii si al eliberarii de pacate, al vietii vesnice in rai, nu trebuie decat sa ii cerem asta. Pe mine care mi-am parasit sotia si copilul in tinerețe, m-a iertat. La fel pe Flavius, tanarul de aici din vecini si pe milioane de alti oameni pacatosi de peste tot din lume. Nu trebuie decat sa-i cerem in rugaciune, daca vreti chiar acum.

Copiii:

-Noi vrem!

Mama:

- Si eu vreau! As vrea sa nu ma mai simt mereu impovarata, sa tot caut mereu peste tot o scapare si sa nu gasesc. Sa nu mai traiesc cu frica ca daca as muri as fi judecata aspru.

Tata:

- Eu... nu stiu ce sa zic...(la in mana cutia cu gunoi, isi duce mainile la nas, apoi o pune jos si ia crucea). Recunosc ca sunt pacatos si ca in ascuns de ochii lumii am facut mult rau si am inselat. Credeam ca faptele bune vor mai sterge din rau si ca voi fi iertat. Dar nu am simtit asta niciodata. Ma simt din ce in ce mai rau si mai murdar pe masura ce anii trec... Daca acest Isus, rege si om care s-a nascut de Craciun, ma poate ierta prin jertfa Lui, atunci sigur ca si eu as vrea aceasta iertare. Ar fi cel mai frumos dar de Craciun pe care l-am primit vreodata.

Se roaga Batranul o rugaciune de a-l primi ca Domn pe Isus si toti ingenuncheaza si repeta dupa el. Apoi un pastor poate spune la final ca aceea a fost doar o sceneta dar ca si cei dintre spectatori se pot ruga si pot primi acel dar minunat al iertarii.

10. CRĂCIUN BOLNAV

- scenetă pentru toată biserica-

Decor:

Cabinet medical, o bancă cu cearceaf alb peste ea, o masă și un scaun, mai multe sticlute de medicamente pe masă.

Personaje:

Crăciun și Doctorul

Doctorul cu stetoscop la gât stă și scrie ceva. Intră un om îmbrăcat în roșu (dar nu ca moș Crăciun, haine obișnuite dar roșii) legat la cap cu o cârpă, cu un pansament mare la o mână și cu o cârjă. Șchiopătează, geme, arată foarte rău, deprimat.

Scena I:

Crăciun- Bună ziua!

Doctorul- Bună ziua! Dar ce se întâmplă de ați venit tocmai în ziua de Crăciun la medic? Ce va supără?

Crăciun- Sunt bolnav, foarte bolnav doctore!

Doctorul- Serios? Ce vă doare? Luați loc să vă consult.

Crăciun- Toate mă dor, domnule. Și nu mai am nici o bucurie, viața este goală de semnificații, durere în tot corpul, nu mai sunt util nimănui, parcă sunt uitat de toți...

Îl consulta puțin cu stetoscopul, desfăce pansamentul și vede că nu este nimic. Se încruntă și se uită și la piciorul lui.

Doctorul- Hm, eu nu văd nimic aici, de ce purtați pansament, cârjă? Cum vă numiți?

Crăciun- Crăciun.

Doctorul- Știu că este Crăciunul dar eu vă întreb cum vă numiți, cum vă cheamă. Aveți probleme și cu urechile?

Crăciun- Crăciun, domnule doctor, acesta este numele meu și al întregii noastre familii.

Doctorul- A, așa deci... Înțeleg. (se uită la le de sus până jos la el) Arătați cam... roșu.

Crăciun- A, nu e nimic rău, e doar o culoare comercială. Știți, pentru timpul asta de sărbătoare. Moda asta este de când cu Coca cola. Obicei din familie. Ufff, dacă m-ar face culoarea asta să mă simt mai bine...

Doctore- Aha, deci vă simțiți deprimat. Cineva din familie sau alte rude au fost bolnave?

Crăciun- Păi...bunicul meu se credea un moș magic care poate zbura peste tot pământul și duce daruri la toți copiii lumii într-o singură noapte. Era senil săracu, sunt milioane de copii pe pământ care nu au avut niciodată Crăciun sau cadouri. Tata are altă suferință: crede că poate vinde

oamenilor fericire. Are cel mai faimos magazin de cadouri. Din păcate majoritatea produselor vândute zac stricate sau abandonate foarte curând- scurtă fericirea... și nici măcar nu dă termen de garanție. Pe mama o cheamă Obezina- are o obsesie că neaparat trebuie să avem 15 feluri de mâncare de Crăciun și că asta ne va face să fim iar o familie unită, să uităm că au divorțat și că toți frații avem probleme mari și certuri. Fratele meu este bine cunoscut pentru cele mai tari petreceri de Crăciun cu femei, muzică și alcool, dar de când a introdus și droguri în program, acum organizează serate doar la închisoare...

Doctorul: (notând ceva la birou) Așa deci... Nu a fost nimeni sănătos în neamul tău?

Crăciun-Ba am auzit că un stră-stră-străbunic al nostru, într-un timp foarte îndepărtat, poate mii de ani înainte, a sărbătorit altfel Crăciunul. Deși era foarte bogat, înțelept, învățat, a ales să meargă după lumina unei stele împreună cu niște prieteni ai lui și să ducă daruri unui copil născut într-un adăpost de animale. Se spune că acel copil era Fiul de Dumnezeu și că de atunci de fapt se sărbătorește Crăciunul. Se mai crede că de atunci de când a întâlnit acel copil minunat străbunicul meu a trăit o viață plină de bucurie și de pace.

Doctorul- A, sună bine. Și tu crezi că povestirea aceasta este adevărată?

Crăciun- Eu nu știu ce să cred... în familia mea sunt multe povești și tradiții: că de fapt Crăciunul e în cinstea unui bătrân în roșu cu barbă care ar da daruri, că este un timp numai pentru familie și mâncare, distracție, fără o semnificație spirituală anume... că este un timp în care să dai daruri și bineînțeles să primești, sau că e timp pentru tradiții- ursul, capra, jienii știți și dumneavoastră...

Doctorul- Așa... înțeleg care e problema dumneavoastră...

Crăciun- (sare speriat) Domnule doctor, credeți că e grav? O să mor sau pot să mă fac bine? Există vre-un tratament?

Doctorul- Eu cred că diagnosticul dumneavoastră domnule Crăciun este o Intoxicație gravă declanșată de prea multe mâncăruri, tradiții, distracții și povești de adormit copii. Dar vestea bună este că există un tratament care poate face orice Crăciun să revină la sănătatea inițială- mergeți la o biserică. Ei vă pot da acolo dozele salvatoare de Adevăr Biblic și efectele vor fi cele căutate- liniște, pace, un scop în viață.

Crăciun- Domnule doctor, dar eu vin aici cu probleme serioase, cu dureri în tot corpul și dumneavoastră mă trimiteți la o biserică?! Dar nu am mai fost de când eram copil, nici nu mai țin minte de când. (se trănțește pe spate pe bancă) Spuneți-mi că mai există și alt tratament că simt că moooooor!

Doctorul- (se ridică și spune publicului) Acesta este și adevărul: orice Crăciun înafara bisericii și golit de semnificația adevărată a Nașterii lui Hristos este sortit pieirii. Nu este decât un Crăciun bolnav și muribund.

Autor: Dana A.

A nu se distribui sau publica, afișa fără acordul autorului.

Mai multe resurse la www.romediacrestin.info